

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct. drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonsów; we Francji w Paryżu wyłącznie agencja p. Adama, 4, Rue Clément 4.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Wysokie c. k. Ministerstwo handlu w porozumieniu z król. węgierskim Ministerstwem dla rolnictwa, przemysłu i handlu udzieliło Robertowi, Jakóbowi Glücherowi, inżynierowi i fabrykantowi maszyn w Białej, wyłączny przywilej na poprawną maszynę dynamo-elektryczną na rok jeden.

Opis przywileju, o którego zachowanie w tajemnicy nie upraszano, znajduje się w archiwum przywilejowem.

Z c. k. Namiestnictwa.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała nauczycielami: Jana Schrama w Grywałdzie rzeczywistym nauczycielem tamtejszej szkoły etatowej, Franciszka Płaczka rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Niepołomicach, Aleksandra Petrykę rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Tuligłowach, Jana Reymana rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Przeworsku i Józefa Turasza rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Hruszowie.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 18 stycznia.

Podróży swojego monarchy do Sycylii starali się Włosi nadać jak największy blask i rozsyłali telegramy o przyjęciu, jak gdyby cały świat w zupełności podzielał ich zainteresowanie się, a teraz cała prasa włoska omawia ten temat długo i szeroko. Nie można się dziwić Włochom, że podróży sycylijskiej króla Humberta przypisują tak nadzwyczajne znaczenie. Po raz pierwszy ogląda Sycylia króla Humberta i po raz pierwszy może kłamać wielu niekorzystnym dla niej uprze-

dzeniom. Od dawna Sycylia uchodzi za najgorzej administrowaną część królestwa włoskiego, niemal za przybytek anarchii. Przed dwoma czy trzema laty zuchwałość sycylijskich opryszkówomal nie ściągnęła na Włochy przykrych nieporozumień z Anglią. Wiadomo bowiem, jak zapamiętała jest Anglia w obronie każdej krzywdy wyrządzonej jej obywatelom w obcym państwie, a kilku Anglików padło rzeczywiście ofiarą bezprawia, prostego rabunku. Zażegnano wówczas groźące nieporozumienia a opryski sycylijscy odtąd jak gdyby z delikatności dla swojego rządu tak oszczędzali cudzoziemców, że nie ponowili się ani razu podobny wypadek. Za to mieszkańcy wsi a nawet miast sycylijskich dręć muszą nieustannie o swoje życie i mienie. Nieraz przypominają się czasy średniowieczne, jeżeli się czyta pilnie kronikę sycylijską w dziennikach włoskich. Z przedmieść Palermo, stolicy kraju, wywlekali czasem rozbójnicy zamożniejszych mieszkańców uprowadzali ich w góry i dopiero po akuratem uiszczeniu podyktowanego okupu zwracali im wolność.

Anarchia stanowi może najgorszy ale nie jedyny powód niekorzystnej opinii, która o Sycylii zapanowała w reszcie Włoch a jeszcze więcej w Europie. Sycylijska ludność uważana była za najmniej lojalną dla tronu włoskiego, za najwięcej obojętną dla zjednoczonej Italii. Mówiono, że pominiawszy anarchistów i zbrodniarzy, którzy nie mogą sympatyzować z żadnym rządem, nawet poważni mieszkańcy, którym sytuacja społeczna i majątkowa nakazywałaby być podporą tronu i porządku społecznego, podlegli zarazie socjalistycznej, i jakby dla dostarczenia dowodu, że ostateczności stypkają się ze sobą, dochowali Burbonom pewną sympatyę. Jak widzimy tedy,

ludność Sycylii potrzebowała koniecznie sposobności do rehabilitacji i otrzymawszy ją rzeczywiście skorzystała z niej bardzo dobrze. Król i królowa witani byli w Sycylii z zapalem takim samym, jak niedawno we Włoszech północnych, a nawet, co się tam nie zdarzyło, to zaszło w Sycylii, t. j. duchowieństwo zbliżyło się demonstracyjnie do króla, rywalizowało z innymi klasami ludności w objawach lojalności.

Jestto dla Cairolego tryumf wielki. Przed laty dwudziestu odbywał on wjazd do Palermo w charakterze ochotnika Garibaldegogo, a dziś wjeżdża tam jako minister-prezydent drugiego króla zjednoczonej Italii. I ten drugi wjazd ma charakter tryumfalny nie tylko z powodu oznak sympatii i uwielbienia, które na każdym kroku spotykał, lecz także dlatego, że uważać się może obecnie za politycznego zdobywcę Sycylii. Trudno udowodnić faktami przekonywującymi, że Cairoli obudził w Sycylii takie poczucie patriotyzmu i lojalności dynastycznej, jakie okazało się w czasie podróży królewskiej, ale to jest faktem niezaprzeczonym, że pod rządami prawicy Sycylia dyskredytowała się politycznie coraz więcej, uchodziła za gniazdo bezrządu i rozbójników, a teraz przedstawia się Włochom i Europie jako prowincja lojalna i patriotyczna. Wobec Sycylijszyków Cairoli zdobył tem sobie nowy tytuł do wdzięczności, a także Włosi uznać muszą tę zastługę.

Nie ma kwestyi, że po powrocie z Sycylii stanowisko Cairolego politycznie znacznie się wzmości. Historia podróży królewskiej i owacyj sycylijskich będzie dziś stanowić silny argument wobec często podnoszonych zarzutów, że pod jego rządami zwolniły wszelkie węzły karności, uszanowania dla władzy i lojalności dla dynastyi. Nadto Cairoli w sprawie reformy wy-

bornej stanął na tem stanowisku, które przed laty zajmowała prawica, wydarł jej więc jeden z najniebezpieczniejszych punktów operacyjnych w obecnej kampanii parlamentarnej. W jednym tylko kierunku Cairoli a z nim i lewica nie ma wyższości nad prawicą, lecz owszem obawia się może niemiłego dla siebie zwrotu. W polityce zagranicznej nie ma Cairoli szczęśliwej ręki, bo nie zjednał Włochom nowych przyjaciół, a tych, z którymi prawica najlepsze utrzymywała stosunki, zraził do siebie. Nawet podróż sycylijska nie minęła bez dysonansu, bo właśnie wtedy, gdy król przyjmował poselstwo beja tunetańskiego, Francuzi w widoczny sposób wypowiedzieli swoją nieufność wobec polityki włoskiej w Tunisie.

Sprawy krajowe.

(Bank rolniczy we Lwowie).

(§) Po ostatnim posiedzeniu ankiety zbożowej członkowie jej zgromadzili się, jak w swoim czasie donieśliśmy, na posiedzenie poufne, na którym rozprawiano o wprowadzeniu w życie pierwszej uchwały ankiety, to jest założeniu spółki rolniczej z ograniczoną poręką. Po dłuższej rozprawie zgodziło się zgromadzenie na przedstawione przez adwokata krajowego dr. Emanuela Rońskiego, jako referenta specjalnego komitetu, zasadnicze postanowienia statutów spółki rolniczej. Ma ona nosić nazwę „Bank rolniczy we Lwowie stowarzyszenie z poręką ograniczoną“ i obejmie w swój zakres działania następujące czynności: a) pośredniczenie przy zakupie i sprzedaży produktów rolnych i leśnych, jakoteż produktu przemysłów rolniczego i leśnego; b) pośredniczenie w zakupie i sprzedaży dóbr nieruchomości, jakoteż przy zawieraniu umów dzierżawnych; c) pośredniczenie w zakupie maszyn, narzędzi gospodarskich i t. p.; d) popieranie i współdziałanie przy tworzeniu spółek i towarzystw dla podniesienia kultury (melioracyjnych); e) pośredniczenie w uzyskaniu kredytu dla podatków konsumcyjnych; f) urządzenie i u-

NIENAPISANA POWIEŚĆ

II.

Klasa sług, poddana, służebnica, nie przeszła bez śladu w historii, i sztuki piękne, literatura przechowały nam najróżnorodniejsze typy sługi. Pomyślmy tylko, odkąd niewolnik starożytny, przechodząc przez różne fazy cywilizacyjne, przemienił się w nowożytnego sługę, lokaja, ileż to zmian wewnętrznych charakteru i zewnętrznych stroju, jakże odmienne stanowisko społeczne.

W literaturze i w historii domowej narodów, sługa, to prawdziwy Proteusz, ulegający nieskończonemu metamorfozom; w miarę jak zmieniało się jego stanowisko, zmieniało się wyobrażenie o nim i ktoby chciał i umiał, mógłby pisać historję jego tak, jak pisali uczeni historję przemian Trojańskiej Heleny, starożytnego bożka Eros, i mitologicznego Satyra, przemieniającego się powoli w średniowiecznego Belzebuba, z ogonem, i koziemi nóżkami, i w nowożytnego Mefistotelesa.

Niewiedząc o tem, mój poeciwy Walenty, masz swoją przeszłość historyczną i nie jesteś oderwaną jednostką, ale: „jednym z wielu, jednym maluczkim z owej: „scura schiera“, ciemnego tłumu, który przechodzi przez wieki, nieświadomie wypełniając przeznaczenie swoje. Nie domyślasz się, że twoim prapradziadem w dziejach moralnych jest niewolnik grecki, w tunice, z amforą na ramieniu, obsługujący biesiadników Platona lub nalewający wino do kubków, zalotnikom Penelopy; że już przed wiekami podobni tobie:

W dworze rojem się kręcili
Keryxi, czeladź; jedni mięszali na poły
W kraterach wino z wodą, owi tarli stoły
Smokliwemi gąbkami, ci nieśli zastawy
I rozbierali mięsne biesiadnym potrawy.

Ale starożytna literatura nie zachowała nam typu sługi działającego sam przez się, mającego swój odrębny charakter, i rzecz prosta; niewolnik należał do tłumu, nie miał indywidualnego piętna, jeśli miał co znaczyć, musiał być uwolniony, a wtedy przestawał być sługą, stawał się bohaterem i przechodził do historii. W świecie starożytnym, gdzie znaczenie jednostki nikło wobec przewagi społeczeństwa, klasa służebnica przedstawia nam się, jak jedno ogromne mrowisko ludzkie, dokonywające dzieł wielkich. Powiedziałbym, że bez niewolnika, cywilizacja starożytna nie byłaby dokonała dzieł swych najznakomitszych; bez tych milionów rąk poddańczych, pracujących, nie stanęłyby gmachy, których ruiny nawpół zniszczone, więcej nam dziś imponują od naszych nowoczesnych budowli. Praca zbiorowa uszlachetniała znacznie niewolnictwa, poddaństwa, ale przeto niewolnik-sługa, nad którym pan jego miał prawo katowania, chłosty, życia i śmierci, przestał mieć charakter odrębny, był tłumem, orszakiem, występował jako klasa. Pan jego mógł go: „kępować grubemi łańcuchy“, albo „zakuwać w dyby“ — mógł jak w komedyi Plauta ogłosić aukcyę i

sprzedawać niewolników
za co bądź, byle za gotówkę...

W komedyi greckiej niewolnik najczęściej nie miewa nawet imienia; jest: pierwszym, drugim, lub trzecim, jak żołnierz w pułku. Raz występuje pod imieniem Tłumu — Natłoku, nie już jako pojedyncza

osoba, ale jako personifikacja całego stanu. I sztuki plastyczne zachowały nam wspomnienie niewolnika, raczej w znaczeniu zbiorowym: widzimy go na płaskorzeźbach, postępującego w tłumie, za wozem tryumfatora, bez odrębnego wyrazu na twarzy. I tak przeszli przez świat tłumnie, bezimiennie, podobni do owych melancholijnych bohaterów Horacego, którzy:

zstępując do czarnej otchłani
Swoich poetów nie mając, znikli
Nieznanzi, nieopłakani.

Jeżeli już chcemy w literaturze starożytnej szukać prototypu sługi, lokaja, to nie w rzeczywistości, nie pomiędzy ludźmi, ale w Olimpie, w orszaku bogów. Tam wśród rzeczy nieśmiertelnych, uwija się lotny, bo mający skrzydła a nog. bożek Merkury, który zrzucony z Olimpu, kiedyś zjawi się wśród ludzi, jako usłużny Figaro. Nie ujmując powadze jego boskiej Mości, jest to prawdziwy urwisz, istny lokaj zepsuty w służbie u wielkich panów, mających rozmaite zle przyzwyczajenia, i, jak zwykle, niskie dusze, pełen małych grzechów powszednich, bo nie śmie na wzór Jowisza mieć grzechy śmiertelne. Wiedzą to ludzie, że nie wart szacunku, że obżarty, kłamca, intrygant i n estety — złodziej: mają go za nie i w Olimpie i na ziemi, i człowiekowi zamiast się modlić, jako do bożka, otwarcie zwie go: „żarłokiem, obżartuchem“. I jak często dzieje się na świecie, posługują się nim wszyscy, korzystając z wad, któremi pogardzają...

Głośne chrząkanie Walentego, przerwało mi nagle dalsze rozmyślenia klasyczne, o bożku Merkury. Spojrzałem ze złością na niego, na jego szarą kapotę, obwisłe wąsy, i zauważyłem, że jak na służącego, za mało

sobie ze mnie robił, jako z pana, i że w całym obejściu jego panowała pewna amerykańska swoboda.

„Świat, zacząłem znowu filozofować, musiał się bardzo odmienić, jeżeli ja, gdybym się był rozdził w r. 400 przed Chrystusem, mógłbym być kazał ochłostać tego człowieka za to, że mnie zniecierpliwiał, a dziś urodziwszy się o tyle tysięcy lat później, nie mogę go nawet za drzwi wyrzucić, pomimo najszczerzej ohoty. Pozwałby mnie do sądu o obrazę honoru, i zapłaciłbym karę.

Jakoz z pewnością świat odmienił się bardzo: wprawdzie do niedawnych czasów, bo do wieków XVII i XVIII istniało jeszcze w niektórych krajach jak n. p. w Hiszpanii niewolnictwo sług, i prawie wolno było nie tylko bić służbę, w razie przestępstwa, ale obnażywszy do połowy ciało, oblewać je gorącą oliwą. Chcemy jednak wierzyć, że wykonanie podobnie barbarzyńskich praw było coraz rzadsze, i pozostawało literą martwą, nie przechodząc w obyczaj. W średnich wiekach, nie wiem jakie było znaczenie sługi, ale z pewnością wyobrażenie o jego godności musiało się podnieść ponad pojęcia starożytne, złagodzone uczuciem chrześcijańskim. Literatura przynajmniej milczy o niewolniku, a natomiast w epicznym cyklu pieśni rycerskich i w romansach pojawia się sługa-towarzysz broni, sługa — giermek, przyjaciel, którego ideałem historycznym stał się ów najwzierniejszy, a poetyczny giermek, szukający po świecie utraconego pana, póty, póki go nie odnalazł w murach więziennych, odgadując po odgłosie ulubionej piosenki. Wszystko, co stworzyły średnie wieki, jest tak poetyczne, że bez anachronizmu nie można sobie ówczesnego sługi inaczej wyobrazić, jak ubranego w barwy bogate z sokołem w ręku, albo dźwigającego ciężki ogon matrony, która za-

trzymywanie publicznych składów towarowych na warunkach rozporządzenia ministerialnego z dnia 19 czerwca 1866; g) udzielenie zaliczek na produkta Towarzystwu do komisowej sprzedaży oddane, jakoteż kredytów na złożone produkty, papiery wartościowe i zapisy hipoteczne, o ile się odnoszą do handlu komisowego produktów; h) przyjmowanie pieniędzy od członków towarzystwa za oprocentowaniem na rachunek bieżący, asygnaty i książeczki czekowe.

Członkiem Towarzystwa może zostać każda osoba własnowolna niemniej krajowe instytutu finansowe przez podpisanie statutu lub pisemnej deklaracji przystąpienia pod warunkiem przyjęcia przez Radę nadzorczą.

Udział każdego członka wynosi 200 zł., wpisowe na fundusz rezerwowy od udziału 50 zł. Nad 50 udziałów członek Towarzystwa posiadać nie może.

Rada nadzorcza składać się będzie z 15 członków. Członek rady nadzorczej winien posiadać przynajmniej 5 udziałów. Dyrekcja Towarzystwa składa się z 3 członków z pośród członków Towarzystwa wybieranych. Dyrekcja jest bezpośrednio zarządcą Towarzystwa z prawami i obowiązkami w drugim ustępie I rozdziału ustawy z dnia 9 kwietnia 1873 r. oznaczonymi.

Są to postanowienia ogólne, niejako ramy, w których ujęte zostaną dalsze postanowienia szczegółowe.

Wypracowanie formalnego statutu poruczone komisji, w której skład wchodzi pp. Bolesław Augustynowicz, A. Schellenberg, I. Breyer, dr. L. Biliński, Dawid Abrahamowicz, Seweryn Henzel i dr. Emanuel Roński. Komisja ta zwoła po wypracowaniu statutu zgromadzenie konstytuujące, co nastąpi prawdopodobnie w lutym w czasie walnego zgromadzenia Towarzystwa gospodarskiego. Jest tedy wszelka nadzieja, że tak pożądana dla rolników i od tak dawna projektowana instytucja nabawem stanie się faktem dokonanym.

SPRAWY MONARCHII

W sejmie kroackim odczytano dnia 16 b. m. reskrypt królewski w sprawie wcielenia Pogranicza do Kroacji. Reskrypt ten tak opiewa:

„My Franciszek Józef I etc.
Jest Naszą wolą królewską, aby zastrzeżone w art. zasadn. I. z r. 1864 wcielenie kroacko-slawońskiego Pogranicza Wojskowego t. j. administracyjne zjednoczenie odrębnego dotychczas pogranicznego obszaru administracyjnego z prowincją kroacko-slawońską w najbliższym czasie dokonaniem zostało.

To bliższe zjednoczenie obu obszarów administracyjnych Naszych królestw Kroacji i Sławonii wymaga według §. 33 art. zasadn. I. z r. 1868 ponownego oznaczenia a względnie ułożenia się o liczbę deputowanych królestw Kroacji i Sławonii, w wspólnej Radzie państwa krajów korony św. Szczepana zasiadać mających, a nastąpić to może tylko w sposób w §. 70 ustawy ugodowej oznaczony.

W tym celu widzimy się spowodowani wezwać Sejm naszych ukochanych królestw Kroacji i Sławonii, aby wysłał ze swego łona deputację regnikolarną z 12 członków

ledwie mogła chodzić w półłokciowych sandałach: na koniu, za swoim panem, ryce rzem wojny świętej, lub rozlewającego wino w czarach możnym panom, jak to widzimy na obrazach Weroneza. Ale nie jest to obraz ścisłej rzeczywistości; średniowieczna literatura nie stworzyła żywego typu sługi, stworzyła tylko ideał; typ zaś rzeczywistości, żyjący, zjawia się dopiero później.

Przeciwnie średnim wiekom, wiek szesnasty wrogi jest romantycznej poezji; jest to wiek wesoły, barwny, huczny; miłość nie trwa dłużej nad jedną maskaradę, a karnawał trwa sto lat i dłużej. Przy intrydze miłosnej i politycznej, przy schadzkach kochanków i bójkach ulicznych pijaków i karciarzy, sługa stawał się konieczny, niezbędny: strzegł, ułatwiał, pilnował, podnosił sztylet rzucony, nastrojał gitarę, guzy brał za Montecchich, a mordował Kapuletlich, widział wszystko, wietrzył politykę Borgii pod drzwiami fagas kochanki, pozwał sobie wszystkim. Fagas uliczny stawał się powiernikiem swego pana, księcia, duka, czy kardynała, lub wędrownego artysty, którego zwano Cellinim. Typ to skończony, ale niejednolity; coś pośredniego między prostakiem a filozofem, moralistą a błaznem. Cała literatura ówczesna pełna jest tej ciekawej postaci Don Kiszot ma swego Sanszo - Panszę; komedia szekspirowska, dramat hiszpański i włoski, powtarzają jeden pokrewny typ, nadając mu rozmaite charaktery i nazwiska. Włoski: „buffone“ występuje jako: „clown“ w Szekspirze: z filozoficznym zdaniem: „Daj Boże rozum tym, którzy go mają, a głupcy, niechaj korzystają ze swych talentów.“

złożoną, któraby wspólnie z podobną deputacją regnikolarną sejmu węgierskiego, ewentualnie odmiennie od owego §fu 33 art. zasadn. I 1864, według którego liczba deputowanych do Rady Państwa w stosunku do ludności ma być powiększoną, po dokonaniu zjednoczeniu obu obszarów administracyjnych Kroacji i Sławonii i skoro kroacko-slawońskie Pogranicze wojskowe zaczęło faktycznie brać udział w życiu konstytucyjnym, ułożyła się o liczbę deputowanych kroacko-slawońskich do wspólnej Rady Państwa krajów naszej korony węgierskiej wybierać się mających i układ ten przedłożyła następnie własnej legislatury do dalszego konstytucyjnego traktowania.

Oczekujemy z otuchą, że deputacyi regnikolarniej, ożywionej ideą upragnionego zjednoczenia, powiedzie się przy słusznym ocenieniu zachodzących względów i stosunków załatwić to zadanie w sposób, któryby Naszej, dla obu stron równie życzliwej woli Monarszej umożliwił udzielenie Naszej sankcji królewskiej także temu dziełu bratniej zgody i porozumienia obu narodów. Pragnąc zakres działania deputacji regnikolarnych mieć ograniczony jedynie do powyższego przedmiotu, pozostajemy dla Was z miłością i łaską królewską.

Dan w Wiedniu, 8 stycznia 1881.

podp. Franciszek Józef m. p.

Koloman Bedekovich m. p. Władysław hr. Pejacevich m. p.

— Korespondent nasz wiedeński sygnalizował nam wczoraj telegraficznie list otwarty dep. Streeruwitz a w sprawie reformy podatku gruntowego, umieszczonej w *Egerer Ztg.* W liście tym członek komisji centralnej wyluszczywszy stosunki zachodzące w powiatach czesko-niemieckich co do oszacowania gruntów, dochodzi do następujących konkluzji:

„Jeżeli niektóre okręgi czują się pokrzywdzonymi, to muszą niestety same sobie przypisać winę. Gdyby do autonomicznych komisji były wybrały, tak jak to gdzieś indziej się stało, ludzi zupełnie ukwalifikowanych i energicznych, to otrzymałyby były prawdopodobnie inne taryfy, a z pewnością całkiem inne rezultaty oszacowania, które na oznaczenie czystego dochodu największy wpływ wywierają. Jeżeli pochodzący z wyboru mężowie, niezawodnie w najlepszej wierze, pomylili się w otaksowywaniu, to droga reklamacji stała otworem. Skoro jednak od czasu ogłoszenia taryf nietylko własnych okręgów i rejonów krajowych ale wszystkich krajów monarchii upłynęło spokojnie lat sześć, a w tym czasie nie odezwał się żaden z tych panów, którzy obecnie udają fachowych a przytem robią taką minę, jak gdyby znajdowali się wobec faktu zupełnie im nieznanego, gdy przecież proste pomnożenie taryf ilością oszacowanych morgów byłoby wystarczająco do otrzymania pożądanego rezultatu, prac pojedynczych komisji powiatowych — to członkowie komisji centralnej, nie obznajomieni z faktycznymi stosunkami w pojedynczych powiatach, musieli po prostu przypuszczać, że operaty komisji powiatowych i krajowych są słuszne i sprawiedliwe. Oby przynajmniej teraz jeszcze — nie można dość często powtarzać tego — oby teraz przynajmniej robiono jeszcze jaknajwiększy użytek z prawa reklamacji, tym sposobem można jeszcze niejedno ocalić, co już straconem się wydaje.

Przechodząc od tych szczegółowych roztrząsań do uwag ogólnych, trzeba by istotnie uważać za rzecz godną ubolewania, gdyby postępowanie wszczęte przez kraje rzymsko za wysoko oszacowane, znalazło naśladowanie także w tym albo owym powiecie rejonu chebskiego. Byłoby to usiłowanie zmierzające do odroczenia na czas długi dawno upragnionego i zasłużonego zniżenia podatków w naszym kraju i sąsiednich powiatach niemieckich; takiej krzywdy nie dopuszczają się z pewnością powiaty niemieckie, skoro dowiedzą się o właściwym stanie rzeczy.

Najsmutniejszym byłoby jednak podnoszenie kwestyi czysto materialnej, kwestyi pieniężnej, do znaczenia kwestyi wysokiej polityki; byłby to krok w najwyższym stopniu niepolityczny, a poznały to bardzo dobrze kraje alpejskie i ich deputowani, którzy w kwestyi materialnej korzyści swoich krajów idą ze sobą ręką w rękę bez względu na polityczne przekonania. Uchwalenie ustawy o ryczałtowej sumie podatku gruntowego nie byłoby wotum zaufania dla dzisiejszego rządu, a odmówienie tej ustawy nie byłoby wotum nieufności przeciw temu rządowi, z tego prostego powodu, że ustawa o regulacji podatku gruntowego nie od niego lecz od *bürgerministeriuma* pochodzi.“

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Odpowiedź Grecyji na sąd rozjemczy).

Ateński korespondent *Po it. Corresp.* pisze pod dniem 9 stycznia: Niezadowolony z dyplomatycznej odpowiedzi greckiego prezydenta gabinetu, powołuje mocarstwo zagranic

nych, ponowili propozycję oddania sprawy greckiej pod sąd rozjemczy. W rozmowie o tej kwestyi dał Kumunduros do zrozumienia szczegółnie panu Mouy jeszcze przed dwoma tygodniami, że gdyby projekt ten przedstawiono w drodze urzędowej, Grecyja nie mogłaby go przyjąć. Powtórnie jednak znowu ponownie został tenże sam projekt przez posłów tylko w drodze półurzędowej i w tej samej formie nastąpiła także odpowiedź Kumudurosa. Sprawa to dosć ważna, dlatego też zasługująca na uwagę zapytowania Kumudurosa, które w politycznej pogadance rozwinął.

Zapytowania prezydenta gabinetu greckiego są następujące:

„Nadzieje dyplomatów, którzy liczą na upadek gabinetu Gladstona, ażeby potem sprawę grecką pokojowo załatwić, są tak samo ryzykowane, jak oczekiwania osób, które na podstawie mylnych domysłów, że Delyannis zgodzi się na sąd rozjemczy, uważają go już za przyszłego prezydenta gabinetu. Naprzód tedy frakcja Delyannisa nie jest jedyną mniejszą frakcją w Izbie, i mogłaby tak samo każda inna zostać powołaną do objęcia rządów po dzisiejszym gabiniecie. Przedewszystkiem jednak muszę zapewnić, że byłby niemożliwy rząd grecki, któryby rozwiązanie sprawy zechciał powierzyć sądowi rozjemczemu, i nie znam nawet greckiego męża stanu, któryby się czegoś podobnego zechciał podjąć.

„Po podpisaniu bez wątpienia grunto-wnie zbadanego traktatu berlińskiego i po jeszcze dojrzałszej uchwale konferencji berlińskiej, którą nam urzędownie doręczono, oświadczyliśmy, że Grecyja poczytuje sobie za punkt honoru i obowiązku, wykonać tę uchwałę na własną rękę. Uchwały te są rezultatem pośrednictwa przedsięwziętego przez mocarstwa na mocy §. 24 berlińskiego traktatu. Jeżeli tedy po sprzeciwieniu się Porty wykonaniu uchwał, rozwiązanie uregulowania ma przyjść do skutku bez wojny, to jest w drodze pokojowej, to pozostają tylko dwie drogi: albo Porta wypełni uchwałę z własnej inicjatywy, albo mocarstwa przedsięwzięją same egzekucję. Jeżeli się nie mogą zgodzić na drugą ewentualność, to pierwsza jest niemożliwa. Mielśmy w tym względzie świeży przykład w sprawie Duleigna, gdzie chodziło o jasno i kategorycznie sformułowany artykuł traktatu berlińskiego, a sprawa ta jest zarazem dowodem, co zdziwiać może wola jednomyślniej Europy.

Nie jesteśmy bynajmniej pochopni do wojny i bardziej pragnęlibyśmy jej uniknąć, niż każde inne mocarstwo. Ale eoby się wtedy stało z przyszłością Grecyji, co z powagą, którą sobie wywalczyła w oczach wywierającego na wschodzie przewagę współplemiennego żywiołu? Grecyja zostałaby skazana na wiekiście wycieńczenie w granicach nieodpowiednich, a naród grecki musiałby się rzucić w ramiona silniejszego opiekuna, zniewolony do zdradzenia przychylnych dłań przez Europę przynanych ustępstw. Naszem bastnem jest zatem albo wypełnienie uchwał berlińskich, albo też nie żądamy niczego, nawet obecnego, niemożliwego istnienia. Dla tego nie mogliśmy sami występować z projektem sądu rozjemczego i dlatego zawsze będziemy się opierali, ilekroć isć będzie jedynie o to, ażeby rzecz ostatecznie przyznającą zakwestyonować Obecnie jednak naciskają mocarstwa znowu o rozjemstwo na której Turcyja tylko zyskać a my stracić możemy.

„Dotychczas w kwestyi rozjemstwa nie uczyniono nam żadnej formalnej propozycji. Na ponowione zaś napomknienia uznaliśmy za stosowne odpowiedzieć, że naprzód nie znamy podstaw, na których się ma oprzeć sąd rozjemczy, gdyż od zasadniczych uchwał berlińskich nie myślimy odstąpić, a powtóre żądamy, ażeby nam Europa przedstawiła w formie moralnej gwarancji te środki, które-miby mocarstwa były gotowe po ukończeniu rozjemju wykonać uchwały tego areopagu.“

Z powyższych wynurzeń wynika, że właśnie obawa, iż rozjemstwo nie przyjdzie do skutku, zniewala prezydenta gabinetu greckiego do prowadzenia dalej z energią u-zbrojeń. W tych dniach ma być wezwana pod broń rezerwa z roku 1865. Przybędzie w ten sposób na nowo armii greckiej 32.000 żołnierzy już wywiezionych, cała zaś armia liczyć będzie około 86.000 żołnierzy.

(Reforma sądownictwa we Francyi).

Najważniejszem z zadań, do których ma przystąpić senat francuski zaraz po zebrańniu w dniu 20 b. m. jest załatwienie przyjętej przez Izbę deputowanych ustawy o reformie sądownictwa. Ustawa ta, jak wiadomo, w komisji, której senat ją przeka-zał, doznała ważnych zmian. Komisja nie zgodziła się wprowadzić w wnioskami senatorów ks. Audiffret-Pasquier, Brunet i Delsol, którzy pragnęli całkowitego odrzucenia projektu, ale postanowiła uchwały Izby deputowanych zmodyfikować odpowiednio do zapytowań większości senatu. Juliusz Simon, prezes komisji i inicjator tej na pozór pojedynczej myśli, zaproponował jednakże zara-

zem tak daleko sięgające modyfikacje uchwalonego przez Izbę deputowanych projektu, że w istocie rzeczy konflikt, jaki z powodu tej ustawy powstał pomiędzy dwoma Izbami prawodawczymi, przybrał jeszcze wyraźniejsze i ostrzejsze zarysy. Izba deputowanych żądała między innymi zawieszenia zasady nieusuwalności sędziów na rok jeden i w tym celu uchwała art. 8 ustawy, służyć mający republikanom do wykonania zamierzonej puryfikacji sądownictwa z żywiołów przeciwnych republice. Otóż ten esencyonalnego znaczenia artykuł komisya senatu po prostu odrzuciła. Zamiast tego Juliusz Simon zaproponował poprawkę, którą nawet umiarkowany *Temps* uważa za rodzaj ironii. Poprawka ta nietylko nie daje rządowi żadnej szczególnej władzy względem przeciwników instytucji istniejących, ale nawet obsadzenie opróżnionych posad w sądownictwie poddaje ważnym ograniczeniom. Zamiar, jakim się w tej sprawie kierował Juliusz Simon, nie uszedł jednak baczności republikanów. Trzy odcienia lewicy senatu utworzyły po za parlamentem komisję, złożoną z delegatów każdego odcienia, a ta wypracowała projekt przeciwny inspirowanej przez prezesa komisji parlamentarnej poprawce, zbliżający się dosć znacznie do pierwotnego wniosku rządowego. Ten wniosek rzeczywiście pojedynczy, ma być przedłożonym senatowi, a delegaci grup republikańskich liczą na to, że większość Izby deputowanych zgodzi się z ich wnioskiem ze względu na niemożność osiągnięcia zgody w jakikolwiek inny sposób. Prawdopodobnie przecież po wypadku najświeższych municypalnych wyborów nie zabraknie w obozie republikańskim Izby deputowanych takich mowców, którzy będą woleli odroczyć do roku następnego załatwienie całej reformy sądowniczej, niż zgodzić się na jakikolwiek modyfikacje, a to ze względu, iż w ciągu roku odbędzie się także częściowe wybory do senatu, z których może powstać wystarczająca większość republikańska w Izbie wyższej. W roku przyszłym zatem ustawa uchwalona przez Izbę deputowanych będzie miała większą szansę przejścia przez senat, niż ją posiada obecnie.

(Porażka intransygentów).

Stronictwo skrajne czyli tak zwane „nieprzejednane“ we Francyi, po doznanej klęsce w wyborach gminnych, osłabło znacznie, tak dalece, że nawet w publicystyce zaczyna schodzić z roli czynnej do biernej. Własne organa anarchistów z małym wyjątkiem, stoją bardzo słabo dla braku poparcia i istnienie ich jest rodzajem agonii, a najbliższe nich stojące pisma ultraradykalne zwracają się powoli ku oportunistom. Znany deputowany Alfred Naquet w d. 12 b. m. rozpoczął wydawnictwo nowego dziennika *Indépendant*, w którego programowym artykule czytamy następujące interesujące wyznania:

„Jeżeli przez socjalizm rozumieć będziemy ogólną szlachetną tendencję do podniesienia dobrobytu niższych warstw społeczeństwa, dążenie do nadania pracy wyższego i odpowiedniejszego stanowiska, i do spełnienia tego w kierunku przemysłowym, co rewolucya 1789 roku spełniła w zakresie ekonomicznym przez utworzenie każdemu wolnej i spokojnej drogi do nabycia własności, bez poświęcenia lub naruszenia niezycich praw nabytych, to jesteśmy stanowczo socjalistami. Jeżeli jednak przez socjalizm rozumieć mamy pragnienie obalenia wszystkiego, co istnieje, bez możności wskazania co na tem miejscu postawić należy, jeżeli socjalizm ma być pracą nad stworzeniem jakiegoś chaosu, z którego socyalne żywioły bez kierunku i przewodniej zasady do rucliu popchnięte chciałyby wyprowadzić jakiś nowy porządek rzeczy, którego nikt przewidzieć nie może, jeżeli socjalizm ma być marzeniem o jakimś kolektywizmie, zabójczym dla wszelkiego współzawodnictwa i wszelkiej osobistej inicjatywy, jeżeli pod pozorem lepszego rozdziału produkowanych bogactw chce zniszczyć te bogactwa w samem ich źródle i tym sposobem nędzę, którą usunąć zamierza, jeszcze powszechniejszą ma uczynić, to jesteśmy niemniej stanowczymi przeciwnikami socjalizmu.“

(Flota turecka).

Kilka dni temu umieściliśmy w głównych ustępach artykuł rzymskiej *Italie* o flocie greckiej, zwracając uwagę, że dziennik ten starał się marynarkę helleńską przedstawić w najlepszym świetle, mimo to jednak nie mógł przejść do innego wniosku, tylko że flota grecka ma znaczenie czysto obronne a i pod tym względem nie jest wystarczającą. Obecnie *Italie* umieszcza artykuł o flocie tureckiej, w którym naturalnie stara się marynarkę otomańską przedstawić w najgorszym świetle. Nie tak dawno jeszcze — mówi ten dziennik — flota turecka była uważaną za trzecią w Europie pod względem ilości materjału. Wiadomo że sułtan Abdul-Azis przez długie lata pracował nad jej wzmocnieniem zarządzając budowę fregat pancernych w warsztatach francuskich i angielskich. Egip-

za rządów Izmaila-baszy przyczynił się również, mimowolnie, do wzrostu tej marynarki, gdyż sułtan Abdul - Azis zazdrośny o wzrost marynarki wazała nakazać wydanie państwu zwierzeźnicznemu okrętów egipskich. Od tego czasu jednak smutny stan finansów przymusił Turcję do oszczędności; wojna z Rosją pogorszyła jeszcze jej położenie, i trzy fregaty pancerne, które budowano w Anglii, rząd turecki musiał ustąpić rządowi angielskiemu. Obecnie finanse Turcyi nie pozwalają czynić znacznych wydatków na marynarkę. Mimo to flota turecka składa się dziś jeszcze z dwunastu fregat pancernych i dziesięciu innych okrętów, korwet, monitorów i kanonierek, również pancernych, uzbrojonych po większej części armatami Armstronga i Kruppa wielkiego kalibru. W liczbie tych 22 okrętów zasługują przedewszystkiem na uwagę fregaty pancerne *Mess-Oudieh* i *Nuss-Batijeh*, zbudowane w r. 1873 i 1874.

Mess-Oudieh, najwikszy okręt floty tureckiej ma 9000 beczek objętości, 10 metrów długości i 15 metrów szerokości. Pancerz jego jest 30 centymetrów grubości, a siła jego stanowi 13 armat Armstronga, walczyk po 18 tonn i umieszczonych w opancerzonych stanowiskach. Oprócz tego ma on 6 armat mniejszego kalibru, a szybkość jego wynosi półtężernasta węzła. *Nuss-Batijeh* podobnej budowy jest nieco mniejszy, gdyż obejmuje tylko 8000 beczek. Pomiędzy innymi okrętami jest znaczna część zbudowanych wybornie pod względem militarnym i żeglarskim. Dodać należy, że oprócz tych 22 pancerników Turcyja posiada 74 innych okrętów, fregat, korwet, statków awizowych, transportowych i t. p. Razem więc około 100 statków Turcyja w razie wojny mogłaby wystawić przeciw mikroskopijnej marynarce Grecji. Dodać jednak należy, — mówi *Italia*, — że marynarka turecka pozostawia wiele do życzenia pod względem osady i że w ostatniej wojnie z Rosją dała rezultaty negatywne lub wątpliwe. Wątpliwy, ażeby się podniosła od tego czasu. Dość bowiem wiedzieć, że marynarka handlowa Turcyi jest bardzo mała. — w r. 1-78 składała się z 200 okrętów żaglowych i 11 parowców, ażeby zrozumieć, że Porta nie może znaleźć dostatecznej liczby marynarzy pomiędzy swoimi poddańcami i że musi się uciekać do cudzoziemców, którzy dostarczają czterokrotnie dobrych oficerów, ale są w ogóle złymi majtkami. Osad zatem złożona z Armeńczyków, Greców i żeglarzy różnej narodowości i płci, nie żyjących, nie dokaże nigdy wielkiego, pomimo najheroiczniejszych wysiłków oficerów i w tem właśnie jest słaba strona floty tureckiej. Wywód ten byłby słuszny, gdyby szło o wojnę Turcyi z Rosją, która jest państwem równym jej pod względem marynarskiej potęgi, ale bardzo naciągany, gdy zachodzi perspektywa wojny grecko-tureckiej, w której wojny z przeciwnikiem zupełnie bezsilnym na morzu. *Italia* zatem nie oddaje bynajmniej Grecyi przysługi, podszepując jej w dalszym ciągu, iż nie ma powodu obawiać się tak bardzo potęgi morskiej Turcji i twierdzić, że flota turecka nie zdołałaby skutecznie blokować portów greckich, ale że to słusznie czyni dziennik rzymski, że przestrzega Greków, iż w razie gdyby Turcyja zamierzała wyładować część sił swoich na wybrzeża greckie, Grecyja nie miałaby siły oprzeć się takiej inwazji, a Turcyja, zajmując jedno z jej miast nadmorskich, mogłaby go użyć za podstawę operacji korpusu ekspedycyjnego, którym byłoby bardzo trudno polować koniec.

(Świeże noty w sprawie greckiej).

Świat dyplomatyczny przypisza czynność, której ostatecznym rezultatem ma być uregulowanie spora grecko-tureckiego o granice. Mocarstwa wprawdzie postanowiły nie przedsiębrać jeszcze kroku zbiorowego w Atenach, ale poleciły tymczasem swoim pełnomocnikom, ażeby starali się usilnie skłonić Grecyę do umiarkowania, a nadewszystko do przyjęcia sądu rozjemczego. W ciągu tych usiłowań bezowocnych dotąd, jak wiemy z oświadczeń odmownych greckiego prezydenta gabinetu, ogłoszone zostały dwie noty. Jedna z nich wyszła z Konstantynopola, od Porty i została wręczona mocarstwom w dniu 14 b. m. Drugiej noty autorem jest znou francuski minister spraw zagranicznych, którego pierwszy dokument w tej sprawie niedawno został ogłoszony i podany na tem miejscu w przekładzie. W tej świeżej notcie p. Barthélemy St. Hilaire roztrząsa i interpretuje znaczenie ustępu z trzynastego protokołu berlińskiego. Dyplomata francuski wypowiada przekonanie, że pośrednictwo mocarstw ma na celu jedynie ukłwienie rękawic, i że mocarstwa nie miały nigdy zamiaru, ani go mieć nie mogły, żeby rozstrzygnąć o terytorium obcym. Ustęp pierwszy ulęga krytyce doraźnej, zwracając bowiem uwagę, że gdyby dyplomacya francuska przed konferencyą berlińską była wyrażała te przekonania, to nie byłaby się dziś Europa znalazła przed trudnościemi niełatwymi do rozwiązania. Brukselski *Nord* dowiadyuje się, że grecki prezydent gabinetu Kumundurios, w

odpowiedzi na pierwszy okólnik francuskiego ministra rozwija zapatrywania, wyrażone przez umiarkowany zresztą organ grecki *Messenger d'Athènes*, iż właśnie uchwały konferencyi berlińskiej są dla Grecyi prawną podstawą uroszczeń. Główny nacisk kładzie organ grecki na odpowiedź mocarstw z dnia 26 czerwca, daną Portie na jej zaproszenie gabinetowe do dyskusyi nad uchwałą konferencyi berlińskiej w sprawie uregulowania granic. W odpowiedzi wziankowej powiadziano między innymi: Rządy Niemiec, Austrii, Francyi, Anglii Włoch i Rosyi nie znajdują się w tem położeniu, żeby mogły dać swoim agentom pełnomocnictwo do wdawania się w dyskusyę nad określeniem granic. Mocarstwa mogą im pozwolić tylko, ażeby każdą propozycyę, którąby Porta zrobiła w kwestyi ewakuacyi terytorium oznaczonego uchwałą konferencyi berlińskiej, wzięli pod rozwagę oraz zbadali wszelkie okoliczności, jakieby mogły towarzyszyć oddaniu przez Portę Grecyi spornych terytorjów. Otóż *Nord* powątpiewa wprawdzie, czy Grecyja skorzysta z tego ustępu i wyzyska go, ale nie powątpiewa bynajmniej, że w tem w kwestyi przyznawania lub odmówienia uchwałą konferencyi mocy obowiązującej. Europa nie jest jednomyślną, i że te okoliczności wyszysze Grecyja, czerpiąc z niej odwagę i energię do opierania się tak stanowczo radom europejskim.

KRONIKA

— **Najj. Pan.** jak opowiadają dzienniki wiedeńskie, zwiadzał w tych dniach nienastającą wystawę sztuk pięknych w Wiedniu i zakupił przy tej sposobności szereg obrazów rozmaitych artystów za sumę 11.000 zł. Najj. Pan sam wybrał sobie te obrazy.

— **Uroczystość Jordana** (*Bohawałenia Hospoda*) odbyła się dziś przy pięknej i bardzo pogodzie, przy bardzo licznych udziałach duchowieństwa, oraz reprezentantów władz rządowych i autonomicznych, z całą świąteczną okazałością, właściwą temu religijnemu obchodowi obrządku wschodniego. Liczne procesye i wojsko tworzyło szpaler podczas święcenia wody na Ryuku.

(m) **Spis ludności.** Zestawienie ostatecznych cyfr ludności m. Lwowa, nie jest jeszcze ukończone, a surowy bilans, który wykaże, ile mieszkańców ma Lwów w dniu 31 z. m., zostanie dopiero jutro ułożony. Komisja zastawiająca cyfry, ma jeszcze ciągle do walczenia z rozmaitymi trudnościami z powodu niedłżności lub błędnego wypełnienia pojedynczych rubryk przez lekarów i właścicieli domów. Najwięcej usterek mieści się w rubrykach: „Obecny“ i „nieobecny“; wielu bowiem obywateli mieszkających chwilowo we Lwowie, wzięto również do obliczenia, i drugą rubrykę i z tego powodu nie można dociec, czy mieszka w Lwowie czy też poza jego granicami. Ale zachodzi jeszcze i inne wątpliwości. Obywatele, którzy zgłaszają się do komisji obecnie do komisji z prośbą o wpisanie ich do listy stałych mieszkańców miasta Lwowa a prośbę swoją motywują, iż obywateli tem że w dniu 31 z. m. byli poza granicami miasta Lwowa, w tych zaś miejscowościach, w których urzędowali w powyższym dniu, nie urzędowały jeszcze komisye spisowe, nie mieli więc możności zapisania się. Na razie obliczyła komisya tylko karty wpisowe z śródmieścia i to obliczenie wykazało obecnych mieszkańców płci męskiej 7851, płci żeńskiej 8.819 razem 16.670. co w porównaniu z cyfrą spisu z 1869 roku wynosi 14.754, daje wzrost o 1.916, czyli 13,05 proc. Zajmujemy się szczegółem, że w gmachu teatralnym mieszka stałe ogółem 420 osób i to 210 płci męskiej i 210 płci żeńskiej. Gmach więzienny dla mężczyzn (Brygidki) mieści w sobie 1287 więźniów.

— **Walne Zgromadzenie członków** Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie odbędzie się w dniu 30 stycznia b. r. o godzinie 11 przed południem w sali radnej Magistratu tutejszego.

— **Odczyty dla kobiet.** Z powodu, że dnia 12 b. m. odbyło się posiedzenie Rady miejskiej, odmówiono towarzystwu pedagogicznemu sali na piąty odczyt. Zawiadomienie nastąpiło tak późno, że zarząd nie miał czasu do odwołania odczytu. Odczyt ten p. prof. F. Pröchnickiego „O sztuce dramatycznej w Polsce“ odbędzie się tedy dnia 19 stycznia, a dalsze odczyty posunięte będą o jeden tydzień, a mianowicie odbędzie się szósty dnia 26 stycznia, siódmy dnia 9 lutego i t. d.

— **Przedwczesna mogiła.** Akademicy tutejsi odprowadzili wczoraj do grobu zmarłego kolegi, prawnika s. p. Zygmunta Rosmarin. Nad mogiłą zebrała była liczna publiczność wszystkich stanów a kaznodzieja dr. Loewenstein jako też dwaj koledzy w krótkich a rzuwnych słowach wyrazili swój żal po stracie ulubienca kolegów.

— **Na zapę rumfordzką,** którą w domu ubogich rozdziela towarzystwo męskie św. Wincentego à Paulo tylko prawdziwie ubo-

gim, bo biednym wstydzącym się zebrać złożyli w ubiegłym tygodniu w handlu pp Drechslera i Synów (plac Kapitulny 1. 2) Wpp. M. M. 1 zł., dr. Spausta 1 zł., Henryk 5 zł., ks. Odelgiewicz 5 zł., ks. Rólny 3 zł., Budzanowska 1 zł., Kasprzycki 2 zł. Najprzew. ks. areyb. Wierzeblewski 10 zł., J. F. 3 zł., Jaworska 2 zł., Tytus Kielanowski 10 zł., Breier 5 zł., Gal. bank kredytowy 50 zł., ks. kan. Jurkowski 10 zł., ks. Wesołowski z Gołogór 2 zł., L. G. 2 zł., z Borkowskich Duninów Ludwika Niezabitowska 40 zł., Wacław hr. Baworowski z Kółkowa 50 zł., S. 1 zł. Razem 403 zł. Prócz tego p. Henryk Głowacki jeden korzec grochu i pół korca jagieł. Za wszystkie te datki dotychczas złożone, w imieniu biednych składa towarzystwo szanownym dawcom stokrotne dzięk. Za czas od 11 do 17 stycznia włącznie rozdano 2.272 porcyj zupy i 2.162 porcyj chleba.

— **Towarzystwo tatrzańskie** odbędzie w niedzielę, dnia 1 lutego, o godzinie 4 po południu w Krakowie (w muzeum techniczno-przemysłowym), swoje VIII zwyczajne walne zgromadzenie. Porządek dzienny: 1) Zagajenie posiedzenia przez prezesa. 2) Odczytanie protokołu z VII walnego zgromadzenia. 3) Sprawozdanie z czynności towarzystwa za rok ubiegły. 4) Sprawozdanie ze stanu kasy towarzystwa. 5) Uchwalenie budżetu na rok 1881. 6) Wybór drugiego wiceprezesa, tudzież 5 członków wydziału, wylosowanych w myśl § 15 statutu. 7) Wybór komisji kontrolującej na rok 1881. 8) Wnioski wydziału.

— **Fundacya stypendyjna** imienia Hipolita Stupnickiego dotąd jeszcze nie mogła wejść w życie. Termin, w którym dozwolono zbierać składki na fundusz stypendyjny im Stupnickiego, z którego mieli korzystać synowie ubogich oficyalistów uczący się w szkołach rolniczych i lasowych, upływa z końcem stycznia b. r. Kwota jednak na ten cel dotąd zebrana jest za mała do wprowadzenia fundacyi w życie. Łaskawe dalsze datki raczy tedy publiczność składać do kasy towarzystwa zaliczkowego przy placu Maryackim.

— **Magistrat miasta Lwowa** ogłasza konkurs do wnoszenia ofert na wynajęcie pomieszczenia potrzebnego na umieszczenie jednej ze szkół ludowych miejskich w jednym z domów śródmieścia lub do tegoż przylegających placów i ulic. Pomieszczenie ma obejmować lokalności mogące pomieścić przynajmniej 6 klas każda na 0 do 10 uczniów, kancelaryę, pokój konferencyjny i gabinet na przybory naukowe i mieszkanie dla stróża szkolnego. Oferty mają być zaopatrzone planem domu, w którym się ostarowane pomieszczenie znajduje. Koszty podatkową i wyciągiem tabularnym a przynajmniej tabularnym dowodem teraźniejszym stanu własności i posiadania. O warunkach najmu można zasięgnąć wiadomości w Departamencie VIII. Magistratu. Termin wnoszenia ofert trwa do 31 marca 1881 r.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu E. M. ze strychu pod l. 31 przy ul. Karola Ludwika kofdrę pikową białą i parę pantalonów, a panu T. Sch. z pomieszczenia pod l. 34 przy ul. Haliękiej duży welnianą chustkę. — Złożono w policyi dokumenta opiewające na imię Markusa Oberländera. — Pan Sz. zgubił w łóż parterowej tnatru hr. Skarbka pugilares z czarnej skórki z kwotą 15 lub 15 zł. w gotówce, medalem srebrnym z roku 14 i z dwoma losami loteryi ubogich miasta Wiednia, a pan T. K. 1000 zł. w banknotach 5 i 10 zł.

— **Na wydziale medycyjnym** wszechelnicy wiedeńskiej kolegium profesorów zaproponowało na miejsce zmarłego profesora Dunreichera prof. Czernyego z Heidelbergu, a na miejsce Hebry dr. Kapsi.

— **Książę Anale** ma być autorem broszury p. t. „Pan Gambetta i rządy parlamentarne“ która ukazała się niedawno w Londynie i sprawiła pewne wrażenie w kręgach politycznych.

— **W laboratorium** szkoły realnej w Fürth dnia 12 b. m. podczas wykładu, połączonego z praktycznymi ćwiczeniami, pękła retorta, w której nauczyciel wytwarzał gaz kwasorodowy. Dzięki przytomności umysłu eksperymentującego nauczyciela nie przyszło do większego nieszczęścia i tylko on sam doznał znacznego poparzenia.

— **Teatr w Kronsztadzie** pod Petersburgiem spał w skutec nieostrożności pomocników dekoratora, którzy pracując na scenie w nocy zapuścili ogień. W płomieniach 11 osób utraciło życie.

— **Mrów** w środkowych Niemczech dochodził w sobotę do 25 R.

Najstarszy człowiek na Węgrzech, niejaki Samuel Ajtay, w tych dniach zakończył życie w Szatmar-Nemeti, przeżywszy lat 107. Ajtay już roku 1803 był sędzią w komitacie szatmarskim. Na jedno oko ociemniał już był przed laty, mimo to czytał jeszcze do niedawna bez pomocy szkieł.

— **Okropny wypadek** zdarzył się dnia 12 b. m. w Binyley-Hall w Birminghamie, gdzie czasowo jest pomieszczona menażerya. Pomocnik pogromcy zwierząt załedwie wszedł do klatki lwów, gdy jedno z tych zwierząt rzuciło się nań, rzuciło go na ziemię i byłoby nieszczęśliwego poszarpało na kawałki, gdyby sam po-

gromca w stanowej chwili nie był strzelił dwa razy do napastnika. Rany pomocnika są tak ciężkie, że lekarze wątpili o jego życiu.

— **O wielkiej kradzieży** donosi *Czerny Zby.* Niejaki Leib Wittman, służący kupca jaskiego E. Fraenka, już w r. 1877 po dezercyi swej z wojska poszlakowany o wielką kradzież z włamaniem się w Botuszanach, w nocy dnia 5 b. m. rozbił kasę wertheimowską swojego służbodawcy i zrabował o niej rozmaite efekta wartościowe i kosztowności w cenie 60 000 franków Wittman ma być rodem z Seretu.

— **Fatalny most** na rzece Tay w Anglii, który przed rokiem był widownią pamiętnej katastrofy kolejowej, nie będzie już wcale odbudowany, ponieważ rząd angielski postawił w tym względzie takie warunki towarzystwu kolejowemu *North-British R.*, że do wypełnienia ich nie starczyłoby temuż funduszów.

— **Przed sądem** przysięgłych w Wuerzburgu rozstrzygał się w tych dniach sensacyjny proces nauczyciela języków Gustawa Haenel-Kronenthal, oskarżonego o otrucie własnej żony. Haenel na podstawie niewinniającego werdyktu przysięgłych wypuszczony został na wolność.

— **Lawina** w weszłym tygodniu zasypała w części wieś Bedretto w kantonie Tesyńskim. Trzy trupy wydobyto z pod śniegu. Miejscowość ta już kilkakrotnie była nawiedzona podobną katastrofą.

— **Wielki pożar** srożył się w Pesceie w piątek wieczór. Spaliły się składy drzewa w tartaku parowym firmy Neuschloss. Strata jest bardzo znaczna. — W Berlinie w nocy na piątek zgorzała wielka stolarnia parowa Tesmera.

— **O rozbiciu się statku** angielskiego *Lupata* u wybrzeży Oregonu donosi także depesza z New-Jorku. Zdaje się, że cała liczna osada tego okrętu znalazła grób w morzu. — Z Liworno donosi depesza, że parowiec włoski *Persia* wśród silnej burzy osiadł na wydmisku piaszczystem pod Melorią i zapewne już zatonął, ponieważ było rzeczą niepodobną, dać mu pomoc z lądu.

— **O świetnym odkryciu** donosi depesza telegr. *Voss.Ztg.* z Kairu. W pobliżu osady Saggarah, na północ od starożytnego Memfis, otworzono dwie piramidy, zbudowane przez dwóch królów z osastej dynastyi egipskiej. Chodniki i sklepy tych piramid pokryte są tysiącami napisów, odnoszących się do panowania owych dwóch królów i mających wielką doniosłość naukową.

— **Ludność** miasta Berna wynosi według dokonanej w przybliżeniu obliczenia około 82.000 głów (przyrost w ostatnim dziesięcioleciu około .000 głów); ludność miasta Zagrzebia około 30.000 głów (przyrost 8.000); ludność miasta Iglawy 21.565; Celowca 17.500 głów; Opawy 9.239 (przyrost w ostatnim dziesięcioleciu 2.651 głów); miasta Gradcu 93.351 (w roku 1869 liczone tam 81.119 mieszkańców); miasta Cieszyna 12.501 (przyrost 2.722), a miasta Znaimu 11.715 głów.

— **Piękna wdzięczność.** W miejscowości Hof w Bawaryi podczas ślizgawki zalał się na lodzie młody syn pewnej ubogiej kobiety i byłby utonął, gdyby nie pomoc znajdującego się w pobliżu czeladnika rzeźnickiego, który nie mając pod ręką innego narzędzia wydobyl tonącego z wody długim hakiem. Przy tej operacyi jednak rozdarł na nim suknię, a matka uratowanego zamiast podziękować wybaczy syna, zażądała od niego odszkodowania za rozdarcie odzieży.

— **W pawilonie** mały ogrodu zoologicznego w Antwerpii dnia 12 b. m. w nocy wybuchł pożar, który mimo spiesznej pomocy straży pożarnej zniszczył cały ten budynek do szczytu. Pozostały zeń tylko nagie mury; żelazne klatki stepły się w połowie. Wszystkie mały, w liczbie 76 zginęły w płomieniach, a zwęglone ich szczątki pokrywają dna klatek.

— **Budżet Wielkiej Opory.** Ze sprawozdania zarządu teatru Wielkiej Opory w Paryżu za rok 1880, dowiadujemy się, że wydatki tej entrepryzy wynosiły przeszło cztery miliony (seisls 4.079.000 fr.). W sumie tej sam gaz wynosi 740.000 fr. Jeżeliby towarzystwo gazowe zgodziło się na zredukowanie ceny metra kubicznego gazu do 15 cent., którą pobiera od wszystkich zakładów rządowych, kiedy tymczasem wszystkie zakłady prywatne i wszystkie w ogóle mieszkańcy płać 30 centim. przedsięwzięcia Wielkiej Opory p. Vancorbil miałyby na tem czystej oszczędności rocznie 120.000 fr., jeżeliby nie zwiększył oświetlenia tego teatru, które szczerze mówiąc jest niedostateczne. Koszta zamiatania gnaclm wynoszą 40.000 fr. Procent z dochodu brutto przypadający autorom i na ubogich wynosił w weszłym roku pół miliona franków. Tak więc oświetlenie, zamiatanie, ubodzy i *droits d'auteur* pochłaniają w zupełności subwencyę rządową 800.000 fr., chociaż ona wydaje się ogromną w porównaniu z tą, jaką pobiera taka scena jak Theatre Français (200.000). Pensye artystów i wynagrodzenia za każde wystąpienie wyniosły w roku upłynionym 200.000. Nakoniec w tym roku wystawiono jako nową operę Aida i balet Koorrygane, a wznowiono operę Rosinięgo Hrabia Ory. Wystawa Aidy kosztowała 240.000 fr., baletu 80.000 u Hr. Ory 30.000 fr. Dochody

wyniosły prawie taką samą sumę jak wydatki, nawet o kilkanaście tysięcy mniejszą, i przedsięwzięcia musiałby zbankrutować, gdyby nie rządowa subwencja. Według tego obliczenia wydatek dzienny wynosi 11.120 fr., a że w 365 dniach roku przedstawień opery jest tylko 200, każde zatem musiałoby przynieść 20.350 fr., żeby pokryć tylko wydatki, a zupełnie napełniona sala przynosi 21.000 fr., co więcej byłoby bez subwencji rządowej, bo przecież pomimo najstaranniejszego doboru sztuk i artystów, nie można wymagać, żeby teatr opery przez cały rok był za każdym razem przepelniony.

Notatki literacko-artystyczne.

(K) **Koncert Wieniawskiego.** Nazwisko Wieniawskiego, trwale zapisane na kartach dziejów polskiej sztuki muzycznej, a tylekroć już wymieniane w kronice muzycznej naszego miasta, uwalnia sprawozdawcę koncertowego od wszelkiej introdukcji, jaka się poświęca zwykle osobie gościa-koncertanta i pozwala mu przejść od razu *ad rem*. Spory to już szereg lat, jak po raz ostatni słyszeliśmy p. Józefa Wieniawskiego, a wtedy już był skończonym wirtuozem, „akademikiem“ fortepianu w najlepszym tego słowa znaczeniu. Koncert wczorajszy był dowodem, że znakomity nawet i skończony artysta zawsze jeszcze znajdzie coś do nauczania się, że sztuka pod względem tajemnic swoich jest niezgłębioną i niewyczerpaną, a doskonałość w niej nigdy nie da się ściśle oznaczyć, jak się ściśle zdefiniować nie da cel jej ostateczny: idealne piękno.

P. Wieniawski widocznie mimo ustalonej już reputacji artystycznej „nie spał na laurach“, nie stał w miejscu. Pracował i to usilnie pracował, nietylko może nad instrumentem, którego jest panem, ile nad swoim smakiem, swoją całą naturą artystyczną. Godny podziwienia rzeczywiste jest spokój gry jego, nie mówiąc już o technicznej pewności, którą posiada w najwyższym stopniu, ani o sile wyrazu, po której również poznać musi mistrza ten nawet, ktoby się z nim nie zgadzał na sposób interpretacji wykonanych dzieł.

Po tych uwagach byłaby to drobniawość mówić poszczególnie o wykonaniu przez koncertanta utworów, objętych programem, a w których brawura szła o lepsze ze stylem i melodyą. Pod względem pierwszej korony techniki przedstawiały Lisztowskie układy piosnki Chopina „Gdybym ja była słoneczkiem“ i *Rigoletto*. O piosnkę wspomnianą można się pokłócić z mistrzem węgierskim, tak okrutnie ją „zmadaryzował“ w swych gigantycznych akordach i pasażach. Nie wina to jednak koncertanta, który przecież i w tym rodzaju gry okazać chce swe wirtuozostwo. Do głębi poruszył sympatyczny artysta serca słuchaczy wykonaniem zwłaszcza cudownej ballady *G-moll* Chopina i znanego polonesu z *Hrabiny* Moniuszki. Z utworów własnych koncertanta, który tak w ciągu produkcji, jak mianowicie po skończeniu jej, był przedmiotem serdecznych owacji ze strony licznie zebranych słuchaczy — podobał się zwłaszcza piękny Polonez (trzeci), pełny prawdziwie kontuszowego nastroju.

Drugi koncert p. Wieniawskiego, o nowym zupełnie programie, zapowiedziany na piątek, niezawodnie będzie miał równie świetne powodzenie, jak wczorajszy.

GOSPODARSTWO I HANDEL

¶ **Tarnopol 16 stycznia 1881.** (*Sprawozdanie Spółki Rolniczej*). Po ciszy noworocznej w handlu zbożowym, która skutkiem lekkiej zimy, a przeto uławnionej komunikacji wodnej, trochę się przeciągnęła, nastąpiło z mroźnym powietrzem ożywienie tak u nas jak i w sąsiednich prowincjach austriackich. Ożywienie jednak nie objawiło się tak silnie za granicą, w Niemczech i Szwajcaryi, gdzie zboże amerykańskie łatwiej przystępuje znajduje. Ożywienie to u nas i zwyczajnie w cenie produktów rolnych a zwłaszcza pszenicy uzasadnioną jest prócz tego małąmi dowozami, i w ogóle brakiem dostatecznej ilości towaru tak u nas jak i w Rosyji. Szczególniej cenniejsze gatunki pszenicy są poszukiwane i wyżej płacone. Jęczmień zaczyna wychodzić ze stagnacji, w której dotąd był pogrążony i znajduje chętniejszego kupca po cokolwiek wyższych cenach. Nasiona olejne i groch ziemniaczane. Konieczna czerwona w pięknych gatunkach jest poszukiwana. Ceny Tarnopolskie za 100 kilogramów. Pszenica czerwona od 9.75 do 11.— pszenica biała od 9.75 do 10.50 pszenica żółta od 9.50 do 10.60. Żyto od 9.25 do 10.— jęczmień od 6.— do 7.50 owies od 5.80 do 6.50 hreczka od 6.25 do 7.— groch kuchenny od 8.— do 10.— groch pastewny od 7.— do 8.— kukurudza 6.— do 7.— koniec czerwony od 30.— do 53.— koniec biały od 60.— do 80.— rzepak od 10.50 do 11.60 lnianka od 9.— do 10.30.

Wiedeń, 18 stycznia. (*Telegram Gazety Lwowskiej*). Na dzisiejszy targ bydlę rzeźnego spędzono 2974 sztuk; w liczbie tej 400 galicyjskich, 1667 węgierskich, 907 niemieckich. Na srode zapowiedziano 54 wołów kontumacyjnych. Spęd był o 177 sztuk większy od zeszlotygodniowego. Z powodu małego ożywienia cena spadła cokolwiek. Sprzedano wszystkie woły. Płacono za woły galicyjskie 52 do 57 zł., za węgierskie 50 do 58½ zł., za niemieckie 54 do 58½ zł. od 100 kilo martwej wagi.

OSTATNIA POCZTA

Pod Geok Tepe stoczyli Rosyianie dnia 9 b. m. znowu walną bitwę z Tekińcami. Komendant wyprawy, generał Skobelew, donosi, że odparł atak 30.000 Tekińców i że mimo równoczesnego uderzenia jazdy nieprzyjacielskiej na obóz rossyjski wykończyli Rosyianie 9 b. m. trzecią paralelę pod Geok Tepe. Nazajutrz przystąpili już Rosyianie do ataku na twierdzę i usadowili się w zewnętrznych okopach nieprzyjaciela. Dnia 11 b. m. walka trwała dalej. Straty Rosyjan są stosunkowo bardzo znaczne, wynoszą one 8 oficerów i 102 żołnierzy w zabitych a 9 oficerów i 84 żołnierzy w ranionych.

Z Odessy telegrafują do *Gołosu* że dzienniki tamtejsze uwolnione zostały z dniem 13 b. m. od cenzury administracyjnej zaprowadzonej w początkach wojny rossyjsko-tureckiej.

Z powodu słabości cesarza Wilhelma, zebranie kapituły orderu Czarnego Orła, które miało odbyć się dzisiaj, odłożonym zostało na dzień 22 b. m. Wiadomości o przebiegu słabości cesarza brzmią ciągle bardzo pomyślnie. W niedzielę miał cesarz nawet odbyć przejażdżkę, której jednakże zabroniono z powodu silnego mrozu.

Wnicsek Windthorsta o niepożycywanym przez państwo za przekroczenie udzielania Sakramentów i odprawiania mszy przez duchownych, ma przyjsć, jak donoszą z Berlina, na porządek dzienny izby pełnej prawdopodobnie we srode Co do ugrupowania się stronnictw w obec wniosku obiegającego domysły, że narodowo-liberalni i wolno konserwatywni, będą występować przeciw takiej uchwałie. Z frakcji stronnictwa zachowawczego, jedna ma poprzeć stanowczo wniosek, druga zaś głosować w duchu rządowym. Konstatają zarazem jako objaw charakterystyczny, że niektórzy członkowie stronnictwa postępowego, pragnąc złożyć dowód tolerancji religijnej, mają zamiar głosować za wnioskiem.

W Paryżu krążą wieści o blizkiem przesileniu w gabinecie francuzkim. Minister spraw wewnętrznych Constans zamierza się usunąć, wydział zaś jego ma objąć Brisson.

Wynik wyborów uzupełniających do rad gminnych we Francyi jest taki sam jak przy wyborach ogólnych. Republikanie umiarkowani zwyciężyli po największej części. W Paryżu komunista Trinquet otrzymał, jak było do przewidzenia, około tysiąca głosów, lecz znacznie mniej od swego przeciwnika.

W liczbie projektów, które francuzki minister wojny ma przedłożyć parlamentowi znajduje się wniosek o uregulowaniu płacy oficerów w armii francuzkiej, który dotychczas rozmaicie byli uposażeni, stosownie do rodzaju broni, w której służyli. Według wniosku ministra płaca oficerów jednego stopnia każdej broni ma być jednakową, jedyna zaś różnica zachodzić będzie pomiędzy oficerami konnymi i pieszymi.

Daily Chronicle zapewnia, że rząd angielski zamierza przywrócić stosunki między Anglią i Watykanem do takiej formy, jaką miały przed przeniesieniem stolicy z Florencyi do Rzymu oraz dodaje, że w razie spełnienia tego zamiaru posłem angielskim w Watykanie zostałby mianowany Henryk Layard.

Rozprawy nad adresem w Izbie niższej angielskiej trwają ciągle, zawiodły więc nadzieje ukończenia tej dyskusji

w tygodniu ubiegłym. Nie dziwnego, że w takich stosunkach, najliberalniejsze nawet organa prasy żądały zmiany regulaminu ograniczającej pewne przywileje parlamentarne. Przewlekane obrady przez deputowanych irlandzkich przekracza wszelkie granice. We czwartek znajdowało się nie mniej, jak 38 interpelacji, wniesionych przez 13 deputowanych irlandzkich, w sprawach najrozmaitszych, częstokroć najblahszego życzenia, lub będących prosto szykaną. Jeden z deputowanych irlandzkich zapytywał naprzykład, czy prawdą jest, że sultan zamierza wysłać flotę celem dopomożenia do poskromienia tyranii właścicieli ziemskich w Irlandyi.

Nowy zeszyt księgi niebieskiej ma być wkrótce rozdany parlamentowi angielskiemu i zawierać będzie dokumenta, odnoszące się do układów naczelnego admirała floty demonstracyjnej z Czarnogóra.

Z Irlandyi dochodzą ciągle niepokojące wiadomości o tłumnych zbiegowskich członków ligi o starciach z władzami zbrojnymi. Rząd wydał rozkaz utworzenia ruchomych kolumn zbrojnych, które mają w pochodach przez całą wyspę czuwać nad jej spokojem. W dniu 11 b. m. wyruszyło pięć takich kolumn wojskowych, dwie z Dublinu, jedna z Athlone a dwie z Curragh. Przy każdej kolumnie znajduje się lazaret polowy. O grozie położenia świadczy i to, że milicyi irlandzkiej nie powołano tego roku do zwykłych ćwiczeń wojskowych. Rząd obawia się buntu jawnego, albo rzucenia się ludu na uzbrojone szereg i odebrania przez wojsko broni i dział.

Dowódcą eskadry angielskiej odpływającej do Przylądka mianowany został hr. Clauwilliam. Okrętem admirałskim odpłyną także dwaj najstarsi synowie księcia Walji. Eskadra ma rozkaz wysadzenia na ląd pułku wojsk morskich. Składa się ona z pięciu okrętów: *Inconstant*, *Bacchant*, *Turmaline*, *Carysfort* i *Cleopatra*, których osada liczy razem 1700 ludzi. Okręt *Dido* otrzymał także rozkaz odpłynięcia do Port-Natal i wysadzenia na ląd części osady. W kołach rządowych angielskich spodziewają się szybkiego pokonania powstania Boerów przy pomocy tych oraz poprzednio wysłanych posiłków.

Doniesienia z Konstantynopola mówią, że Porta byłaby skłonna do niejakich dalszych koncesyj w sprawie greckiej, żąda jednak gwarancji, że po ich przyznaniu Grecya uzna się zadowoloną, to jest wymaga, ażeby mocarstwa zobowiązały Grecję do oświadczenia, iż żadnych dalszych pretensyj terytorjalnych do Turcyi rościć sobie nie będą. W Atenach usposobienie wojownicze trwa ciągle. Zapowiadają blizką nominację generała Soutzo naczelnym wodzem, oraz zamianowanie kilku generałów i wielu nowych oficerów.

Telegram z Konstantynopola donosi, że Hobart basza odpłynął na wody greckie z eskadrą z ośmiu okrętów złożoną.

W części tylko wczorajszego nakładu podać mogliśmy telegram agencji rzymskiej Stefaniego, donoszący, że komisarz turecki w komisji, zajmującej się rozgraniczeniem Turcyi od Czarnogóry, zaproponował ważne zmiany w trasie granicznej, tak, że Bojana w całości pozostałaby przy Turcyi, Czarnogóra zaś otrzymałaby znaczne rozszerzenie terytorium jako kompensatę. Komisarze mocarstw mieli się zgodzić na tę propozycję. Komisya ma się zebrać w Skodrze.

Ogłoszony przez agencję Havasa list z Algieru w kwestyi tunetańskiej, którego obszerną analizę podały przed kilku dniami telegramy, nie przestaje być przedmiotem uwag i komentarzy w dziennikach. Między innymi *Temps* napisał, że protektorat francuzki w Tunisie już od 50 lat istnieje. Dzienniki włoskie z niezadowolaniem przyjęły tę uwagę. Między innymi *Avvenire di Sardegna* mówi, że protektorat Francyi nie istnieje ani *de facto*, ani *de jure*. Dziennik ten przypomina, że w r. 1854 z powodu powstania Arabów nietylko Franeya ale i Włochy interweniowały, oraz, że w komisji finansowej tunetańskiej kilka mocarstw ma swych przedstawicieli.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Zagrzeb, 17 stycznia. Sejm uchwałił wszystkimi głosami przeciw trzem

dokonać na posiedzeniu nocnym wyboru deputacyi regnikolarnej. Stronnictwo prawa oświadczyło, że wstrzyma się od wyborów, stronnictwo narodowe oznajmiło gotowość uczynienia zadość wezwaniu reskryptu pod warunkiem jednak, że rząd rozprószy obawy co do warunkowego wezwania Pogranicza do Kroacyi.

Paryż, 17 stycznia. Według wiadomości z Londynu nowy pojednawczy okólnik Porty został wczoraj doręczony przedstawicielom mocarstw. Mocarstwa zamierzają zażądać od Porty oświadczenia, jakie koncesycje ostatecznie uczynić zamierza, nim przystąpią do projektu nowej konferencji. Krąży wieść o zamierzonym porozumieniu pomiędzy Anglią, Rosyją i Niemcami w przedmiocie nowej linii granicznej, którą Porta mogłaby przyjąć.

Wiedeń, 18 stycznia. *Wiener Zeitung* ogłasza nominacje nowych członków Izby panów. Mianowani dożywotnimi członkami: właściciel dóbr hr. Franciszek Coudenhove, tajny radca Maksymilian Gagern, tajny radca hr. Helfert, profesor Randa, opat Benedyktynów Rotter, hr. Fryderyk Schönborn, właściciel dóbr hr. Seilern-Aspang, właściciel dóbr hr. Stadnicki, profesor Szujski, właściciel dóbr hr. Tarnowski, były szef sekeyi Tomaszek i prezydent miasta Krakowa, dr. Zybliekiewicz.

Wiedeń, 18 stycznia. (*Tel. pr.*) Ponawiające się wieści o dokonaniem już zamianowaniu marszałka galicyjskiego są przedwczesne.

Wiedeń, 18 stycznia. (*Tel. pryw.*) Do *Köln. Ztg.* telegrafują, że Turcyja oświadczyła, iż przyjmuje pośrednictwo mocarstw w sprawie granicznej greckiej i zaproponowała w tym celu konferencję, w nadziei utrzymania pokoju.

Z każdej z siedmiu komend wojskowych państwa ottomańskiego odwołano po 8000 ludzi, dla wysłania ich na granicę Tessalii i Epiru.

Wiedeń, 18 stycznia. (*Tel. pryw.*) Z Petersburga donoszą, że generał Albedyński przemawia za zaprowadzeniem sądów przysięgłych i sędziów pokoju polskiej narodowości w Królestwie Polskiem.

Przeciwno byłemu kazańskiemu gubernatorowi. Skarjatinowi, który wiele osób wysłał samowolnie w drodze administracyjnej w głąb Syberyi, zarządzone śledztwo sądowe.

Berlin, 18 stycznia. (*Tel. pr.*) *Nordd. Allg. Ztg.* ogłasza listy prywatne Bismarcka z r. 1877, dowodzące, że kanclerz nie wpłynął na dymisyję Camphausena.

Paryż, 18 stycznia. Agencya Havasa donosi, że okólnik turecki z d. 15 b. m. powołuje się na wojenną postawę Grecyi, która wobec ogólnego pragnienia pokoju Europy, ma charakter wyzywający i zostaje w sprzeczności z usposobieniami pojednawczymi i sprawiedliwymi wielkich mocarstw. Porta uczyniła zadość życzeniu mocarstw, wyrażonemu w ośmnastym protokole konferencji berlińskiej, zezwalając na odstąpienie znacznego terytorium, mocarstwa zaś odrzucają grecki wykład traktatu berlińskiego, przyznający jego orzeczeniom prawo egzekucyi. Utrzymanie pretensyj greckich spowodowałoby niebezpieczeństwo wojny na Wschód i całą Europę. Porta z całym zaparciem się, że względu na Europę, trwać będzie w postawie pokojowej ostatnich granic. Porta jednakże pokłada takie zaufanie w sprawiedliwości i bezstronności mocarstw, iż uważa za możliwe pokojowe załatwienie sprawy. Sądzi ona, że najpewniejszą do tego drogą są układy z reprezentantami mocarstw w Konstantynopolu.

wej. Gdyby nieszczęściem Porta zmu- szoną została do wojny, spełni ona swój obowiązek z przekonaniem, że cierpliwość i umiarkowanie posunęła

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 17 stycznia 1881, godzina 2 m. 30. Losy kredytowe 179.25, Węg. akcyje kredyt. 262.—, Akcyje anglo-austr. 126.75, Akcyje banku Union 117.30, Akcyje kolei Karola Ludwika 282.75, Akcyje kolei północnej 249.75, Akcyje kolei południowej 102.—, Akcyje kolei Alford. 157.50, Akcyje kolei Elżbiety 21.50(?), Akcyje kolei Lwowsko-Czer- niowieckiej 172.75, Akcyje kolei węg. pół- nocno-wschodniej 147.25, Wiedeńskie losy 115.75, Akcyje kolei Rudolfa —, Akcyje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacje państwa w złocie 86.50, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 98.50, Losy z roku 1864 —, Losy regulacji Cissy 107.20, Losy tureckie 21.—, Węgierska renta 109.45, Ak- cyje banku związkowego 127.90, Akcyje ban- ku obrotowego —, Akcyje kolei węgiersko- galicyjskiej 157.50, Akcyje kolei państwowej —, Rubel papierowy 1.24—, Węgierskie losy 107.30, Mark. niemiecki —, Usposo- bienie ciche.

Wiedeń, 17 stycznia 1881, godzina 5, min. 40. Akcyje kredytowe 285.30, Anglo- Austriackie —, Unionsbank —, Kolej Karola Ludwika 283.—, Południowa —, Renta papierowa 72.90, Galicyjskie listy za- stawne 102.80, Galicyjskie obligacje inde- mnizacyjne —, Galicyjski bank rustykal- ny 103.50, Losy z r. 1860 —, Napo- leondor 9.37, Rubel papierowy —, Usposo- bienie —.

Wiedeń, 18 stycznia 1881, godzina 10 min. —. Akcyje kredytowe 285.50, Anglo- Austr. 127.—, Akcyje banku Union 117.25, Kolej Karola Lud. 283.—, Południowa —,

Renta papierowa —, Galicyjskie listy za- stawne —, Galicyjskie obligacje inde- mnizacyjne —, Galicyjski bank rusty- kalny —, Losy z roku 1860 —, Napo- leondor 9.27 (?), Rubel papierowy 1.24, Usposobienie ciche.

Telegramy zbożowe z d. 17 stycznia.

Wiedeń: Pszenica 11.75 do 12.— zł., ży- to 10.50 do 11.— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 33.— do 33.25 zł. — Buda- Peszt: Pszenica 100 klgr. (na jesień) 11.52 do 11.57 zł., rzepak (sierpień — wrzes) 12.50 zł. Berlin: Pszenica żółta (na jesień) 207.50, żyto —, spiritus loco 53.60, olej rzepa- kowy 53.30. Szczecin: Pszenica —, rze- pik —, Paryż: maki 159 klgr. 61.40, olej rzepakowy 71.50, spirytus —, Wro- cław: Pszenica —, żyto —, owies —, spirytus —, kukurudza —, Ko- lonia: Pszenica —.

Opowiedzialny redaktor: Władysław Łoziński.

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 18 stycznia 1881 o godzinie 7 rano. Barometr 731.00mm. przy temp. 0°C. Psychro- metr suchy — 8.0°C. Psychrometr wilgotny — 9.0°C. Prężność pary 1.7mm. Wilgoć 71%. Zachmurzenie 10. Wiatr SW3. Ozon 9. Temperatura powietrza — 6.4°R. Barometr opada. Stan barometru nad poziom morza 757.90mm.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 18 stycznia 1881.

Hotel Angielski.

Pp. T. Wasilewski z Sienkowa. A. Ho- rowitz z Brodów. W. Töpfer z Roxdotu.

Hotel George'a.

Pp. A. Erler z Lipska. W. Heller z Ham- burga.

Hotel Lazarusa.

Pp. Dr. L. Igel z Czerniowiec. M. Saller z Czerniowiec

Odjechali ze Lwowa.

Pp. Dr. K. Bardach do Stanisławowa. A. Cywiński do Płotycz. J. Vivien do Poznan- ki. S. Przesmycki do Halicza

Wykaz osób zmarłych

w czasie od 11 do 20 grudnia 1880.

Baudisch Wilhelmina, córka emerytowa- nego radcy, l. 38, na puchlinę wodną — Bn- kaczewski Franciszek, syn ces. król. urzędni- ka, l. 3, na dławicę. — Sawicki Jan, emery- towany aktuariusz powiatowy, l. 60, na grz- nię płu. — Grońska Rozalia, bez zatrudnie- nia, l. 99, ze starości. — Linie Leizor, wła- ściciel realności, l. 60, na wadę serca. — Lb- wenberg Zofia, żona przemysłowca, l. 47, na wodną puchlinę. — Kuczejda Jan, dziecię li- stonosza l. 2, na dławicę. — Wirth Ozyasz, syn beifera, l. 2 1/2, na płuć. — Knisz Jó- zefa, córka palacza kolejowego, l. 2 1/2, na płu- nieć. — Łoziński Stefan, archiwista galic- towarz. kredytowego, l. 53, na suchoty płu. — Serwańczuk Katarzyna, żona rębacza, l. 42, na suchoty płu. — Wiktor Józef, syn sługi, l. 2, na zapalenie płu. — Kaliczyn Pelagia, wdowa po dozorczy kolei, l. 60, na za- palenie płu. — Koparnik Jan, czeladnik szew- ski, l. 37, na gruźlicę płu. — Weigel Piotr, zarobnik, l. 20, na durzycę brzuszna. — Ko- stanowicz Marya, zarobnica, l. 41, na durzycę brzuszna. — Huter Wilhelm, syn zawiadowcy gazem, l. 4 1/2, na zapalenie opon mózgowych. — Kanarek Marya, siostra miłosierdzia, l. 32, na suchoty płu. — Heger Anna, biletarka teatralna, l. 42, na gruźlicę płu. — Galant Franciszka, szwaczka, l. 14, na gruźlicę płu. — Clear Maurycy, doktor praw, l. 65, na cho- robę Brigtha. — Płowiak Tomasz, właściciel realności, l. 38, na suchoty. — Klimowicz Ma- ryja, ogrodniczka, l. 70, na raka żołądka. — Schmaid Marya, żona rzeźbiarza, l. 46, na wo- dną puchlinę. — Kuczyński Emil, syn czela- dnika krawieckiego, l. 2 1/2, na dławicę. — Ass- ner Eufrozyna, ekspedytorka pocztowa, l. 30, na zapalenie płu. — S. recher Mojżesz, syn kupca, l. 1 1/2, na dur brzuszny. — Weiss Ju- liusz, emerytowany sekretarz polcyi, l. 67, na zgorzelinę płu. — Kawa Karol, dziecko zarob- nika, l. 3, na płuć. — Demko Filipp, za- robnik, l. 54, na dur brzuszny. — Eyszkie- wicz Jędrzej, syn zarobnika, l. 8, ka płuć. — Sieńkiewicz Karol, urzędnik kolei Czernio- wieckiej, l. 42, na porażenie ogólne. — Kohn Zofia, żona właściciela realności, l. 59, na wa- dę serca. — Lewicki Kazimierz, obywatel mia-

sta i właściciel realności, l. 63, na porażenie serca. — Marczyński Antoni, krawiec, l. 58, na wodnię płaską piersiowej i osierdzia. — Korecki Tomasz, czeladnik szewski, l. 66, na chorobę Brigtha. — Hermiński Józef, Marciu, syn woźnego wydziału krajowego, l. 4, na za- palenie nerek. — Winnicka Aniela, była oby- watełka dóbr ziemskich, l. 80, na udar mózgu. — Leszczyńska Anna, żona właściciela real- ności, l. 62, na zapalenie płu. — Łapiński Jan, uczeń 4 klasy szkoły ludowej, l. 14, na suchoty. — Hlawniczek Katarzyna, żona ryma- rza, l. 32, na gruźlicę płu. — Sielecka Mar- cyanna, sługa, l. 52, na uwiąd szczykowy. Lwów dnia 22 grudnia 1880.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.

Według południka peszteńskiego. Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (po- ciągi pospieszny); o godz. 9 min. 7 wie- czór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mieszany). Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wie- czór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mieszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mieszany). Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 10 wieczór. Z Podwołoczysk: (na dworzec w Pod- zamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mieszany) o godz. 3 min. 36 po połu- dniu (pociąg mieszany); Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór (o- ciągi pospieszny); o godzinie 3 min. 20 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mieszany). Odchodzą ze Lwowa. Według południka peszteńskiego. Do Krakowa: o godz. 10 min. 3 w no- cy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 39 po południu (pociąg mieszany). Do Podwołoczysk: (z dworca lwow- skiego głównego) o godz. 5 min. 40 rano (pociąg pospieszny); o godz. 12 min. 0 w południe (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 11 w nocy (pociąg mieszany).

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 17 stycznia 1881.

Table with columns for 'płaca żądaj. waluta austr.', 'płaca żądaj. bez kuponu bieżącego', and 'bez kuponu bieżącego'. Rows include '1. Akcyje za sztukę', '2. Listy zast.', '3. Listy dłużne', '4. Obligi', '5. Losy miasta Krakowa', '6. Monety'.

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 13 stycznia 1881.

Table with columns for 'płaca żądaj.', 'płaca żądaj.', and 'płaca żądaj.'. Rows include '1. Dług państwa', '2. Obligacje indemn.', '3. Akcyje', '4. Listy zastawne losowane', '5. Obligacje z prawem pierwszeństwa', '6. Losy'.

Kurs złota.

Table with columns for 'płaca żądaj.', 'płaca żądaj.', and 'płaca żądaj.'. Rows include 'Dukat cesarski men.', 'Korona', '20-frankówka', 'Rosyjski imperyal', 'Talar związkowy', 'Srebro', 'Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej', 'Telegrafowany kurs wiedeński'.

7. Weksle (na 3 miesiące).

Table with columns for 'płaca żądaj.', 'płaca żądaj.', and 'płaca żądaj.'. Rows include 'Augsburg na 100 zł. w. p. n.', 'Berlin za 100 mark w. p. n.', 'Frankfurt za 100 mark p.', 'Hamburg za 100 mark w. p. n.', 'Londyn za 10 ft. szt.', 'Paryż za 100 fr.', 'Kurs złota.', 'Dukat cesarski men.', 'Korona', '20-frankówka', 'Rosyjski imperyal', 'Talar związkowy', 'Srebro', 'Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej', 'Telegrafowany kurs wiedeński'.

Dziennik Urzędowy.

(418 1-3) Obwieszczenie.

L. 9342. C. k. sąd powiatowy w Do- bromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzy- telności Hersza Bachmana przeciw Mikołaj- jowi Dolskiemu w kwocie 112 zł. w dniu 18 lutego 1881 publiczna sprzedaż połowy realności pod l. 24 w Borysławce położonej o godz. 10 rano w kancelaryi tutejszego są- du z ceną wywołania 190 zł. a z zakładem 19 zł. przeprowadzoną będzie. Na tym termi- nie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunko- wej. Resztę warunków wolno w ts. regi- straturze przeglądać, kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobro- mila.

Dobromil 17 grudnia 1880.

(353 3-3) Obwieszczenie.

L. 5938. C. k. sąd powiatowy w Bóbr- ce ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelno- ści Towarzystwa zaliczkowego w Bóbrce w kwocie 300 zł. w. a. z przyz. odbędzie się w sądzie w dniu 10 lutego, 10 marca, i 21 kwietnia 1881. o godz. 10 rano licytacya realności pod l. k. 41/56 w Wołowym poło-

żonej jak wyk. hip. i 44 i 1/2 wyk. hip. i 43 księgi gruntowej gminy Wołowe dłużni- ka Marcina Matyaszów recte Węgrzyn wła- snej z tem, że na pierwszych dwóch termi- nach sprzedaną będzie ta realność za lub wyżej ceny szacunkowej, która się w kwoc- cie 697 zł. stanowi, zaś na trzecim terminie i poniżej tej ceny.

Wadyum wynosi 70 zł. Reszta warunków w registraturze. W Bóbrce dnia 30 sierpnia 1880.

(366 3-3) E d y k t.

L. 57846. C. k. sąd krajowy we Lwo- wie zawiadamia niniejszem, iż celem zaspo- kojenia pretensyi c. k. uprzyw. galic. akc. banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 6475 zł. 68 ct. w. a. z 7 pr. od dnia 20 stycznia 1879 bieżącymi odsetkami i koszta- mi egzekucyjnymi obecnie w kwocie 21 zł. 81 ct. w. a. przyznanemi publiczną sprzedaż realności pod l. 269 3/4 we Lwowie położo- nej, wedle Dom 85 pag. 459 n. 13 haer., dłużników Józefa Czernik i Pauliny Czernik własnej, na rzecz c. k. uprzyw. galic. akc.

banku hipotecznego we Lwowie, a to na dwóch terminach t. j. dnia 1 marca 1881 i dnia 30 marca 1881 każdym razem o godzi- nie 10 przed południem w biurze 14, na który, h terminach realność powyższa tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedaną bę- dzie. Cenę wywołania stanowi wartość 25340 zł. w. a. prz. w udzieleniu pożyczki bankowej przyjętej.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny wywoła- nia t. j. kwotę 2534 zł. 40 ct. w. a.

Wyciąg tabularny i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tusądowej registraturze lub przy terminie.

O licytacyi tej zawiadamiamy strony i innych, a tych którzyby po dniu 16 grudnia 1880 jako dniu wydania wyciągu tabularne- go prawo rzeczowe na realności sprzedać się mającej nabyli, lub którymby uchwała obe- cna z jakiegobądź powodu doręczoną być nie mogła do rąk ustanowionego równocześ- nie kuratora p. adwokata Dr. Gajewskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Feilasa i edy- ktem. Lwów dnia 31 grudnia 1880.

(360 3-3) E d y k t

L. 8087. C. k. sąd powiatowy w Ro- pczycach podaje do publicznej wiadomości, że małżonkowie Stanisław Swirad i Julianna z Janowskich Swiradów z Nawsia z powo- du marnotrawstwa na mocy przyzwolenia c. k. sądu obwodowego w Tarnowie, jako władzy nadkuratelażnej z dnia 9 paździer- nika 1880 l. 13962 pod kuratelę oddani zo- stają i że kuratorem ich ustanawia się Sta- nisława Jaworka z Nawsia.

Ropczyce dnia 10 listopada 1880.

(407) Ogłoszenie.

L. 10. C. k. komisya hipoteczna po- wiadamia, iż dochodzenia mające na celu założenie księgi gruntowej dla gminy Pozna- chowice dolne dnia 27 stycznia, dla gminy Poznachowice górne dnia 7 wreszcie dla gminy Winiary z miejscowości Rudniki i Hucisko dnia 14 lutego 1881 rozpoczyna. Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych. Dóbrzyce dnia 14 stycznia 1881.

Obwieszczenie.

W moc § 1 ustawy z dnia 27 grudnia 1880 zawartej i ogłoszonej wydanym i na dniu 29 grudnia 1880 rozesłanym dzienniku ustaw państwa nr. 149 pobierane być mają nadal od 1 stycznia do końca marca 1881 podatki stałe równe jak podatki i opłaty niestałe wraz z dodatkami na cele państwowe, według norm dotychczas obowiązujących a mianowicie, dodatki do podatków stałych na cele państwowe w wysokości oznaczonej ustawą z dnia 28 maja 1880 (dz. ust. p. nr. 53). Prowizoryczne rozpisanie podatku gruntowego w myśl ustawy z dnia 28 marca 1880 (dz. ust. p. nr. 34) na podstawie wyniku regulacji podatku gruntowego, od 1 stycznia 1881 począwszy, wstrzymuje się wobec teraźniejszego stanu czynności regulacyjnych na czas późniejszy.

Przeto zarządza się przypisanie podatków stałych z wyjątkiem podatku gruntowego i przy uwzględnieniu przepisanych terminów wpłaty od razu na cały rok 1881.

Zmiany jakieby, w zarządzonym wymiarze całorocznej należności wskutek nastąpić mającej na ten rok ustawy finansowej za dalsze trzy kwartały zajęć mogły, uwzględnione zostaną przez dodatkowe sprostowanie.

Według tego wymiaru na cały rok 1881 zarządzonego, na razie jednak tylko za pierwszy kwartał r. b. obowiązującego, pobierany będzie dodatek nazwyczajny na cele państwowe jak weszłym roku w wysokości ustanowionej w art. IV ustawy z d. 28 maja 1880. a mianowicie:

- a) przy podatku domowo-czynszowym obok dotychczasowego dodatku jednej trzeciej części zastępującego podatek dochodowy, w jednej trzeciej części ordynaryum;
- b) przy podatku domowo-klasowym obok dodatku jednej trzeciej części, zastępującego podatek dochodowy, w wysokości ordynaryum;
- c) przy podatku zarobkowym i dochodowym w wysokości ordynaryum.

Ci jednak z obowiązanych do płacenia podatku zarobkowego i dochodowego w pierwszej klasie, tudzież podatku dochodowego w drugiej klasie, u których całkowita przypadająca od nich należność podatkowa za cały rok 1881 w ordynaryum nie przewyższa 30 zł. w. a. winni uiszczać dodatek państwowy tylko w wysokości siedmiu dziesiątych należności w ordynaryum.

Z rocznej należności w podatkach: domowo-klasowym, domowo-czynszowym i dochodowym zapadającej do zapłaty w ratach kwartalnych z dołu, ma przeto być uiszczona należność za czas od 1 stycznia do końca marca 1881 przypadająca, z końcem marca b. r. Należność zaś w podatku zarobkowym, zapadająca do zapłaty w półrocznych ratach z góry na dniu 1 stycznia i 1 lipca każdego roku, winna być 1 stycznia 1881 za pierwsze półrocze b. r. w całości uiszczona.

Należność w podatkach stałych na rok 1881 przypadająca, czynnioną będzie co do podatku domowo-klasowego gwinom, poborem takowych się trudniącym za pomocą tabel płatniczych.

Pojdynezym zaś kontrybuentom podana będzie do wiadomości kwota należności w podatku domowo-klasowym przez organa poborowe przypisaniem takowej w książeczkach podatkowych. Należność w podatku domowo-czynszowym i dochodowym nakazami płatniczymi przez władze wymiarowe zaś co do podatku zarobkowego służy kontrybuentom arkusz podatkowy za uwiadomienie pod względem uiszczeń mającej należności.

O należności podatku domowo-klasowego zawiadomieni zostaną nadto kontrybuenti przez władzę wymiarową nakazem płatniczym we wszystkich wypadkach, w których należność pierwotnie wymierzono, lub w wymiarze takowej jaka zmiana zaszła.

Co do sporządzenia i przedłożenia fałszy do wymiaru podatku dochodowego i wykazywania płac stałych, jako też pod względem wymiaru i uiszczenia podatku dochodowego na rok 1881 podaje się do powszechnej wiadomości następujące postanowienia:

1. Fałszy i wykazy stałych płac celem wymiaru podatku dochodowego na rok 1881, ułożone w formie instrukcyj z dnia 11 stycznia 1850 dotychczas przepisanej, wniesione być mają do końca stycznia roku bież.
2. Przy zeznaniu dochodu w pierwszej klasie, tudzież dochodu w drugiej klasie, nie pochodzącego ze stałych płac, służyć mają za podstawę do obliczenia przeciętnego czynnego dochodu, opodatkowaniu na rok 1881 podlegającego, dochody i wydatki z lat 1878, 1879, 1880.
3. Postanowienia §§. 21 i 22 najwyższego patentu z dnia 29 października 1849 zastosowane być mają do kwot pochodzących ze stałych płac II klasy w roku 1881 przypadających. Strony, do wpłaty poborów stałych obowiązane, winny przy wypłacie takowych strzącać oznajmiony im podatek dochodowy i odsyłać takowy do c. k. kas podatkowych.

4. Odsetki i dochody III klasy, podlegające fasyonowaniu ze strony uprawnionych do pobierania tychże, mają być zeznane według stanu majątku z dniem 31 grudnia 1880.

5. Posiadaczom budynków uwolnionych czasowo, całkowicie, lub częściowo od podatku domowo-czynszowego wymierzyć należy pięć od sta tytułem podatku dochodowego na rok 1881 od czystego dochodu rocznego poeh dzącego od tychże budynków wolnych od podatku, to jest, od kwoty pozostałej z całorocznego czynszu (brutto) po odłączeniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy budynkach wolnych całkowicie od podatku domowo-czynszowego także po odłączeniu w roku 1881 przypadających i należycie udoświadczonych procentów od kapitałów ubezpieczonych na budynku wolnym od podatku domowo-czynszowego.

6) Przysługującą przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego, przypadającego od kapitałów u nich ulokowanych, od procentów tychże kapitałów, odnosi się także na rok 1881.

C. k. krajowa Dyrekcja skarbu
Lwów dnia 9 stycznia 1881.

3. 1122.

Ausmachung.

Nach § 1 des Gesetzes vom 27 Dezember 1880, welches mittelst des am 29 Dezember 1880 ausgegebenen und veröffentlichten Reichsgesetzesblattes Nr. 149 kundgemacht wurde, sind die direkten und indirekten Steuern und Abgaben sammt Staatszuschlägen nach Maßgabe der gegenwärtig gültigen Besteuerungsgeetze u. z. die Zuschläge zu den direkten Steuern in der durch das Finanzgesetz vom 28 Mai 1880 (R. G. Bl. Nr. 53) bestimmten Höhe in der Zeit vom 1. Jänner bis letzten März 1881 fortzuerheben. Die provisorische Veranlagung der Grundsteuer im Sinne des Gesetzes vom 28 März 1880 (R. G. Bl. Nr. 34) auf Grundlage der Ergebnisse der Grundsteuer-Regelung vom 1. Jänner 1881 ab, muß nach dem gegenwärtigen Stande der Regelungsarbeiten einem späteren Zeitpunkt vorbehalten bleiben.

Demnach wird die Vorforderung der directen Steuern mit Ausnahme der Grundsteuer unter Berücksichtigung der gesetzlichen Zahlungstermine sofort für das ganze Jahr 1881 eingeleitet.

Die Aenderungen, welche sich darinn durch das für dieses Jahr zu beschließende Finanzgesetz für die weiteren drei Quartale ergeben werden, werden mittelst nachträglicher Richtigstellung berücksichtigt werden.

Bermöge dieser für das ganze Jahr 1881 eingeleiteten, vorläufig jedoch nur für das erste Quartal des Jahres wirklichen Steuer-vorforderung ist demnach der zu Folge Artikel IV des Gesetzes vom 28 Mai 1880 bestehende außerordentliche Zuschlag wie im Vorjahre zu entrichten und zwar:

- a) bei der Hauszinssteuer neben dem die Einkommenssteuer vertretenden Ein Drittel Zuschusse mit Einem Drittel der Ordinariums;
- b) bei der Haus-Claffensteuer neben dem die Einkommenssteuer vertretenden Ein Drittel Zuschusse im Betrage des Ordinariums;
- c) bei der Erwerb- und bei der Einkommenssteuer nebst dem Ordinarium in der Höhe des Ordinariums.

Von jenen Steuerpflichtigen hingegen, deren Gesamtschuldigkeit an Erwerb- und Einkommenssteuer erster Classe oder an Einkommenssteuer zweiter Classe in Ordinarium den Betrag von 30 fl. ö. W. nicht übersteigt, ist der außerordentliche Zuschlag nur in der Höhe von Sieben Zehnteln des Ordinariums einzuhaben.

Nachdem die Jahresschuldigkeit an der Hauszins- Hauszins- und der Einkommenssteuer in drei Quartalen, mit Schluß des Quartals verfallenden Raten zur Berichtigung zu gelangen hat, so ist bei diesen Steuergattungen die für die Zeit vom 1. Jänner bis letzten März 1881 entfallende Quartalschuldigkeit mit Ende März l. J. einzuheben.

Die Erwerbsteuerschuldigkeit hingegen, welche in halbjährigen, am 1. Jänner und 1. Juli eines jeden Jahres fälligen Raten vorhienein entrichtet werden muß, ist am 1. Jänner 1881 in der vollen für die erste Jahreshälfte 1881 fälligen Gebühr einzuheben.

Die für das Jahr 1881 vorgeordnete Schuldigkeit an der Hauszinssteuer, wird den Gemeinden, welche das Einhebungsgeschäft selbst besorgen mittelst der individuellen Einzahlungstabellen bekannt gegeben.

Die einzelnen Steuerträger werden von der individuellen Steuergebühr an der Hauszins- und der Einkommenssteuer mittelst Zahlungsauftrages der Bemessungsbehörde in Kenntniß gesetzt, während über die Erwerbsteuerschuldigkeit Ihnen der von der Bemessungsbehörde ausgestellte Erwerbsteuerschein als Verständigung zu gelten hat.

Von der individuellen Schuldigkeit an der Hauszinssteuer tritt nebst dem die Verständigung durch die Bemessungsbehörde mittelst Zahlungsauftrages in allen Fällen ein, wo die Steuergebühr neu in Zuwachskommt,

oder sich im Ausmaße derselben eine Veränderung ergibt.

In Absicht auf die Verfassung und Ueberreichung der Befenntnisse über das Einkommen und der Anzeigen über die stehenden Bezüge, dann auf die Bemessung und Entrichtung der Einkommenssteuer für das Jahr 1881, werden nachstehende Bestimmungen zur allgemeinen Kenntniß gebracht:

1. Die Befenntnisse und Anzeigen behufs der Bemessung der Einkommenssteuer für das Jahr 1881 sind in der bisherigen mit der Vollzugsvorschrift vom 1. Jänner 1850 vorgezeichneten Form anzufertigen und bis Ende Jänner 1881 bei den Bemessungsbehörden zu überreichen.

2. Den Befenntnissen des Einkommens der I Klasse, so wie das in nicht stehenden Bezügen bestehendes Einkommens der II Klasse haben die Einnahmen und Ausgaben der Jahre 1878, 1879 u. 1880 zur Ermittlung des für das Jahr 1881 steuerbaren Durchschnittsertrages zu Grundlage zu dienen.

3. Die Anordnungen der §§ 21 u. 22 des A. h. P. vom 29 October 1849 finden auf die von stehenden Bezügen der zweiten Klasse in dem Jahre 1881 fälligen Beträge Anwendung. Die zur Anzahlung der stehenden Bezüge Verpflichteten haben die denselben bekannt gegebene Steuergebühr dem Bezugsberechtigten in Abzug zu bringen und an die Steuer-Kasse abzuführen.

4. Die Zinsen und Renten der III Klasse, welche der Einkommenssteuer unterliegen, sind nach dem Stande des Vermögens und Einkommens vom 31. December 1880 einzubekennen.

5. Den Besitzern von Gebäuden, welche rüchlich derselben im ganzen oder theilweise die zeitliche Befreiung von der Hauszinssteuer genießen, ist die Einkommenssteuer für das Jahr 1881 mit (5 perc.) fünf Prozent des aus diesen steuerbaren Objecten erzielten reinen Jahreseinkommens d. i. von jenem Betrage vorzuzurechnen, welcher von dem ganzjährigen Bruttoertrage nach Abzug der auf Erhaltung des Gebäudes gefällig zugestandenem Prozente, und bei ganz steuerfreien Gebäuden auch nach Abzug der erweislichen im Jahre 1881 fällig werdenden Zinsen von den auf den steuerfreien Objecten versicherten Capitalien erübrigt.

6. Das den Gewerbsunternehmern gesetzlich eingeräumte Recht, die Einkommenssteuer, welche auf die bei Ihnen angelegten Capitalien entfällt von den Zinsen dieser Capitalien in Abzug zu bringen, hat auch auf das Jahr 1881 zu gelten.

K. k. Finanz-Landes-Direktion
Lemberg am 9 Jänner 1881.

(432 1-3) **Edykt.**

L. 30096. C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do powszechnej wiadomości, iż w sprawie Towarzystwa zażeczkowego w Drohobyczu przeciw nieobjętej masie spadkowej Józefa Lewandowskiego pto. 86 złr. 48 et. w. a. z p. odbędzie się dnia 28 lutego, 28 marca i 2 maja 1881 o godzinie 10 przed południem B. Nr. V egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 253 Zagr. miejskiej w Drohobyczu położonej, ciąż tabularnego niestanowiącej, dłużniczej masy własnej.

Cena wywołania 200 złr.

Wadyum 10 pr. ceny wywołania.

Resztę warunków wolno przejrzeć w sądzie.

Drohobycz 24 grudnia 1880.

(434 1-3) **Obwieszczenie.**

L. 19064. Piotr Zieliński z Petrykowa uzbany uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu, z 22 listopada 1880 l. 16:00 za marnotrawcę, kuratorem ustanowiony został uchwałą c. k. sądu pow. miej. del. w Tarnopolu z 30 listopada 1880 l. 19064 Teodor Łoza z Petrykowa.

C. k. miej. del. sąd.

Tarnopol dnia 30 listopada 1880.

(408 1-3) **Edykt.**

L. 6104. Ogłasza się, że celem zaspokojenia resztującej pretensyi w kwocie 200 zł. w. a. z pn. dozwolona została na rzecz Maurycego Korkis, jako cesyonariusza Seliga Wiener przemysowa publiczna licytacja realności Benjamina i Chane Grossmana pod l. k. 314 w Kamionce w protokole da pr. 6 grudnia 1876 l. 5816 opisanej a w protokole de pres. 31 października 1877 l. 5535 oszacowanej, która to licytacja w trzech terminach, a mianowicie 17 lutego, 18 marca i 29 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie odbędzie się.

Cena szacunkowa i wywołania 600 zł.

Wadyum 10 pr. ceny wywołania.

Warunki licytacji i protokoły opisania i oszacowania przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

O tem zawiadomiam się chęć kupienia mających, oraz niewiadomych wierzycieli, którzyby później prawa zastawu na tej realności uzyskali przez kuratora w osobie p. Gumnińskiego substytuta c. k. notariusza w Kamionce ustanowionego.

C. k. sąd powiatowy.

Kamionka dnia 21 grudnia 1880.

(447 1-3) **Edykt.**

L. 57944. C. k. sąd krajowy lwowski zawiadomiam niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu p. Antoniego Liszke, iż celem doręczenia przeznaczonych dlań uchwały z 20 listopada 1880 l. 52330/80 w sprawie c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego przeciw Antoniemu Liszce pto. 141 zł 75 et. 141 złr. 75 et i 2130 złr. dozwalającej licytację realności Nr. 171 w Dukli, mianowany został dla niego kurator w osobie p. adw. Dr. Romanowskiego z substytucją p. adw. Dr. Józefa Smolki, któremu powyższe uchwała doręcza się.

Lwów dnia 31 grudnia 1880.

(423 1-3) l. 5784.

Obwieszczenie licytacji.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Hajmana Wagnera 42 zł. 46 et. w drodze egzekucji przez publiczną licytację sprzedany będzie dom i młyn pod l. 190 w Milówce, do dłużników Marcina i Herminy Gawłów należący, w trzech terminach 3 lutego, 3 marca i 7 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Milówka 25 listopada 1880.

(422 1-3) L 5917.

Obwieszczenie licytacji.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Filipa Posnera 25 zł. 45 et. w drodze egzekucji przez publiczną licytację sprzedany będzie grunt włościański Tomasza Fulata w Ciescu w trzech terminach 3 lutego, 3 marca i 7 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena szacunkowa 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Milówka 27 listopada 1880.

(420 1-3) **Obwieszczenie.**

L. 5000. C. k. sąd powiatowy w Lutówkach podaje do publicznej wiadomości że na zaspokojenie pretensyi Frimet Neustein w kwocie 280 Złr. aw z. p. n. dnia 10. lutego 1881 dnia 17 marca 1881 i dnia 5 maja 1881, każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym publiczną sprzedaż realności Iwana Waśków recte Sagal własnej pod l. k. 50/63 w Zatwarnicy położonej, ciąż tabularnego niestanowiącej, która na pierwszym dwóch terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej, na trzecim terminie zaś także niżej takowej sprzedana będzie.

Cena szacunkowa wynosi kwotę 600 Złr.

aw. zaś wadyum 60 Złr. a. w.

Do tej licytacji zapraszają się kupicielei.

Lutówka dnia 12 grudnia 1880.

(416 1-3) **Obwieszczenie.**

L. 9312. C. k. sąd pow. w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Mateasa Głanzmana przeciw masie spadkowej po Stanisławie Kazakiewiczu w kwocie 72 zł. w. a. w dwóch 18 lutego, 18 marca, i 29 kwietnia 1881, publiczną sprzedaż połowy realności pod l. 104 w Huczku położonej każdym razem o godz. 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 225 zł. a zakładem 24 zł. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż penijnej ceny szacunkowej.

Najwcześniej obywatelom będzie połowę ceny upa zaraz po licytacji złożyć.

Resztę warunków wolno w ts. registraturze przeglądać. kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobrowila.

Dobromil 18 grudnia 1880.

(425 1-3) **Edykt.**

L. 4251. C. k. sąd powiatowy zawiadomiam, że celem zaspokojenia pretensyi Józefa Fordinala przeciw Annie i Fajkowej 2 Zaporowej i spadkobiercom Jędrzeja Fajta w kwocie 350 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym na dniu 23 lutego, na dniu 23 marca i na dniu 27 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacja posiadłości włościańskiej pod l. 7 w Woli duchackiej położonej, w księdze hipotecznej tejże gminy na rzecz dłużników zaintabulowanej.

Cena wywołania stanowi kwota 906 zł.

wadyum 91 zł. w. a. Nowonabywca przyjmuje na siebie dożywocie służące Annie Zapórowej na 1/4 części tejże posiadłości.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w sądzie tutejszym.

Podgórze dnia 20 listopada 1880.

(430) **Ogłoszenie.**

L. 59. Dochodzenia miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy katastralnej Medowa z miejscowością Wymysłówka, rozpoczyna komisya hipoteczna dnia 21 lutego 1881.

Każdy interesowany ma zstem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony praw swych za stosowne uzna.

C. k. sąd powiatowy.

Kozowa 13 stycznia 1881.

3. 29902 u. 29004. Das f. f. Landesgericht Krakau macht allgemein bekannt, daß auf Grund der rechtskräftigen Zahlungsaufflage des f. f. Landesgerichtes Wien von 31ten März 1880 Z. 21127 des rechtskräftigen Bescheides deselben Gerichtes von 30 April 1880 Z. 27409 und des hg Beschlusses vom 21 Mai 1880 Z. 12006 zur Hereinbringung der Forderungen der f. f. priv. öster. Hypothekbank in Wien, und zwar:

a) Der Annuitätsrate vom 1 November 1878 pr. 160 fl. sammt 6% Verzugszinsen seit 1 November 1878.

b) Des Capitalsrestes pr. 3446 fl. 93 kr. sammt 7% Interessen seit 1 Mai 1879.

c) Der schon zugesprochenen Erkenntnisgebühren pr. 10 fl. 97 kr. ö. W., der Klagskosten pr. 7 fl. 58 kr. und der aus Anlaß des gegenwärtigen Executionsgeschäftes mit 50 fl. 34 kr. ö. W. bestimmten Kosten die öffentliche exekutive Feilbietung der dem Schuldner Franz Flachna gehörigen Realität Nr. 125 Gmde IX alt (Nr. 20 Stadtheil IV neu) in Krakau hienit bewilligt und unter nachstehenden Bedingungen ausgeschrieben wird.

Zur exekutiven Feilbietung der genannten Realität werden bei dem hiesigen f. f. Landesgerichte in Civilsachen zunächst zwei Termine, und zwar am 1 März 1881. am 29 März 1881, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Landesgerichtsrathsaal I Stock hienit festgesetzt.

Als Ausrufspreis wird bei der Verleihung statutenmäßig ermittelte Werth von 8000 fl. ö. W. angenommen. Diese Realität wird weder bei dem ersten noch bei dem zweiten Termine unter dem Schätzungswerte hintangegeben.

Die Licitanten haben vor Beginn der Feilbietung, resp. vor ihrem Eintritte als Mitbieter ein Badium von 800 fl. in Worten achthundert Gulden in Barem oder in zur Fruchtifizierung von Pupillengeldern geeigneten Wertpapieren zum Courje des Erlagstages zu Händen des Herrn Feilbietungs-Commissärs zu erlegen; jedoch sind hievon die f. f. priv. öster. Hypothekbank, das f. f. Aerar und die demselben gleichgestellten Fonde befreit.

Dem Ersteren wird das baar erlegte Badium in den Meistbot eingerechnet, das in Wertpapieren erlegte Badium aber nach Erlag des Baarbetrages pr. 800 fl. f. 6% Zinsen seit dem Erstehungstage zurückgestellt; die übrigen Kaufsummen erhalten das von ihnen erlegte Badium zugleich nach Beendigung der Feilbietungstagfahrt zurück.

Die übrigen Licitationsbedingungen sind in der hg. Registratur einzusehen.

Für den Fall, als die obererwähnte Realität an den obigen zwei Terminen über oder um den festgesetzten Preis nicht an Mann gebracht wurde, wird zur Festsetzung erleichternden Bedingungen die Tagfahrt auf den 21 April 1881 hiergerichts um 10 Uhr Vormittags anberaumt.

Hievon werden die Parteien ferner die bekannten Sachgläubiger der Realität Nr. 125 Gmde IX alt (Nr. 20 Stadth. IV neu) zu eigenen Händen und die Gläubiger, welche nach dem 29 Juli 1880 in die Hypothek der obererwähnten Realität kommen würden, oder welchen der gegenwärtige Bescheid und die zu erläßenden Beschlüsse in der obigen Executionsfache aus welchem immer Grunde nicht zugestellt werden könnten, durch den für sie aufgestellten Curator Adv. Dr. Pieniążek mit Substitution des Adv. Dr. Blaites verständig.

Krakau 10 Dezember 1880.

(372 2-3) **E d y k t.**

L. 4841. C. k. sąd powiatowy w Sądowej Wiszni podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 143 zł. 88 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. konskr. 16 w Kralinie położonej dłużnika Oleksy Godzkiego własnej w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego dnia 26 stycznia, dnia 23 lutego i 30 marca 1881, każdym razem o godzinie 10tej przed południem z tem przedsięwziętą została, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 200 zł w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedana zostanie. Wadyum wynosi 10 pre. ceny szacunkowej.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Sądowa Wisznia 15 listopada 1880.

(193 2-3) **E d y k t.**

L. 56420. C. k. sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Zabielskiego że na prośbę Towarzystwa zaliczkowego dla rolnictwa i przemysłu rolniczego, wydaao przeciw niemu uchwałę z dnia 30 października 1880 l. 48501 nakaz zapłaty sumy wekslowej 250 zł. w. a. z pn. i takowy doręczono do rąk równocześnie w osobie adv. Dra Rolńskiego z zastępstwem adv. Dra Dwidowski4go dla niego ustanowionego kuratora.

Wzywamy tedy Jana Zabielskiego, aby

u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście albo przez zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swoich praw stosownych użył kroków, inaczey niekorzystne skutki sobie przypisze.

Lwów 24 grudnia 1880.

(406 2-3) **E d y k t.**

L. 11997. C. k. sąd pow. m. del. Sek. II. we Lwowie podaje do powszechnej wiadomości, że w skutek odezwy c. k. sądu krajowego we Lwowie z 4 września 1880 l. 40074 odbędzie się w tut. sądzie w biurze 6 w trzech terminach a to dnia 24 stycznia 1881, 24 lutego 1881 i dnia 24 marca 1881 zawsze o godzinie 10 rano na rzecz c. k. uprzysz. gal. akcyj. Banku hipotecznego we Lwowie celem zaspokojenia sum: 283 zł. 50 ct., 283 zlr., 50 ct., i 4121 złr. 94 ct., w. a. z pn. egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod l. 119 na Zniesieniu położonej a wedle Dom. II. pag. 15 n. 6 haer. dłużnika Mojżesza Weinberger własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość tej realności przy udzieleniu pożyczki bankowej w sumie 11909 złr. a. w. przyjęta.

Wadyum 10 pre. ceny wywołania t. j. kwota 1191 złr. a. w.

Gdyby realność ta na powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej takowej sprzedana nie została, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych wyznaczają termin na 31 marca 1881 o godz. 10 rano z tem oznajmieniem, iż niestawiający na tym terminie wierzyciele hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych adv. Dr. Dornbach zastępcą tegoż adv. Dr. Dornbach zastępcą tegoż adv. Dr. Goldberg.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież wyciąg tabularny w tut. sądowej registraturze przejrzeć lub odpisać można.

Lwów 27 września 1880.

(377 2-3) **E d y k t.**

L. 117. Do likwidacyi dodatkowo do masy rozbiorej A. H. Schaechtera zgłoszonych wierzytelności wyznaczono termin na dzień 28 stycznia 1881 o godzinie 9tej rano w biurze VI.

Kołomyja dnia 7 stycznia 1881.

C. k. komisarz konkursowy.

Andrzejowski.

(399 2-3) **Obwieszczenie.**

L. 5759. C. k. sąd powiatowy w Uhnowie podaje, do wiadomości, że na zaspokojenie sumy 78 zł. 6 ct. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod l. 188 w Zaborzu położonej dłużnika Stefana Chor własnej w w tutejszym sądzie przez publiczną licytację na rzecz Abrahama Berg dnia 31 stycznia, 3 marca i 4 kwietnia 1881 o godzinie 10tej przed południem z tem przedsięwziętą została, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 215 zł. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także niżej tej ceny sprzedana zostanie.

Wadyum wynosi 21 zł. 51 ct.

Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Uhnow 4 grudnia 1880.

(384 2-3) **Obwieszczenie.**

L. 4556. Dnia 19 stycznia, 23 lutego i 23 marca 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż publiczna realności pod Nr. 207 w Golcowej ciału tabularnego niestanowiącej Józefa Piwowara własnej, w sprawie Reizli Kuflik o 29 zł. 70 ct.

Cena wywołania wynosi 200 zł.

Wadyum 20 złr.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania przy trzecim także niżej takowej będzie sprzedana.

Resztę warunków wolno w tutejszym sądzie przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy.

Brzozów 4 października 1880.

(403 2-3) **E d y k t.**

L. 53224. Bei den k. k. stad. deleg. Bezirksgerichte S. I. in Lemberg hat Boruch Renzer wegen 25 fl. ö. W. s. n. G. eine Klage angebracht, worüber eine Tagsatzung den 14ten Februar 1881 um 11 Uhr Vormittags angeordnet wurde. Da den Gerichte der Aufenthalt des Belangten Leon Mondlicht nicht bekannt ist, so wurde auf seine Gefer und Kost-n Herr Landesadvokat Dr. Bodek in Lemberg als Curator mit der Substitution des Herz Landesadvokaten Dr. Zimkowski in Lemberg bestellt, mit welchem diese Rechtsache nach Vorschrift der Gerichts ordnung ausgetragen werden wird. Der Geklagte hat da her an dem vorerwtenen Tage entweder selbst zu erscheinen oder einen Bevollmächtigten namhaft zu machen, oder seine Behelfe dem aufgestellten Curator mitzuteilen.

Vom k. k. st. deleg. Bezirksgerichte S. I. Lemberg den 27 Dezember 1880.

Dar k. k. Landesgerichtsrat.

(402 2-3) **Konkurs.**

L. 339. Posada kancelisty do prowadzenia ksiąg gruntowych w XI klasie rangi z przynależną płacą przy sądzie obwodowym w Tarnopolu, ewentualnie posada zwykłego

kaneelisty przy innym sądzie kolegiálním lub powiatowym Galicyi wschodniej jest do obsadzenia.

Ubiegający się o posadę koncepisty do prowadzenia ksiąg gruntowych wniosą podania swe z wykazem uzdolnienia w myśl rozp. ministr. z dnia 10 czerwca 1855 l. 101 Dz. p. p. do prowadzenia ksiąg hipotecznych do Prezydym c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu najdalej do 20 lutego 1881.

Kandydaci wojskowi wedle §. 5 ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l. 60 Dz. p. p. u-kwalifikowani przy obsadzeniu posad kancelistów dla ksiąg gruntowych przed innymi kandydami tylko o tyle uwzględnieni zostaną o ile zarazem uzdolnienie swe do prowadzenia ksiąg gruntowych wedle rozp. ministr. z dnia 10 czerwca 1855 l. 101 Dz. p. p. wykazają.

Lwów 14 stycznia 1881.

(374 2-3) **E d y k t.**

5632. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż Maryanna z Koehlföw 1° Rożkowa 2° Kuźniarowa w dniu 28 lipca 1880 do l. 5632 wniosła pozew przeciw niewiadomej z życia i miejsca pobytu Katarzynie Rożkowej tudzież niewiadomym z istnienia, nazwiska i miejsca pobytu ewentualnym spadkobiercom lub prawonabywcom jej o uznanie ewentualnego prawa pozwanych do zachowku w kwocie 275 zł. w. a. po Jakóbie Rożku za przedawnione i zgasłe i o wydanie kwoty 275 zł. w. a. z pn. z depozytu.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu pozwanym ustanowiono kuratora w osobie c. k. notaryusza Kaniewskiego w Rzeszowie i z nim powyższa sprawa według przepisów ustawy sąd. dla Galicyi przeprowadzona będzie.

Wzywa się niniejszem pozwanym, ażeby albo na terminie w tej sprawie do rozprawy ustnej na dzień 4 lutego 1881 o godzinie 10 przed południem wyznaczonym w tut. sąd. stanęli, osobiście lub innego zastępcę wybrali albo powyższemu kuratorowi potrzebne dowody udzieliili i wszelkich środków do swej obrony użyli, ile że w przeciwnym razie wynikające z zaniedbania tego skutki sami sobie przypisać musiel.

Łańcut 26 sierpnia 1880.

(385 2-3) **E d y k t.**

L. 1780. Dnia 17 lutego i 24 marca 1881 o godzinie 10 z rana odbędzie się licytacja realności pod l. k. 252 sub. rep. 140 w Wiszence położonej.

Cena wywołania 165 zł. 50 ct.

Wadyum 9 zł. w. a.

Bliższe warunki w registraturze.

C. k. sąd powiatowy w Janowie.

L. 5948. (388 2-3)

Obwieszczenie licytacji.

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Eliasza Langera 13 zł. w drodze egzekucyi przez publiczną licytację sprzedana będzie realność pod l. 162 w Ujsołach, do dłużników Józefa i Magdaleny Zajaców należąca w trzech terminach 3 lutego, 3 marca i 7 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, w biurze sędziego powiatowego w Milówce.

Cena wywołania 85 zł.

Wadyum 8 zł.

Milówka 29 listopada 1880.

(404 2-3) **Obwieszczenie.**

L. 169. C. k. Ministerstwo obrony krajowej wyznaczyło w porozumieniu z c. k. Ministerstwem państwowem wojny w myśl §. 51 ustawy z 11 czerwca 1879 Nr. 93 Dz. u. p. wynagrodzenie, które skarb wojskowy powinien od 1 stycznia do 31 grudnia 1881 płacić w Galicyi za obiad, należący się podczas przemarszu stosownie do regulaminu od ponoszącego kwaterunek, żołnierzom, począwszy od zastępcy oficera aż do najniższego stopnia w następujących kwotach:

a) centów dwadzieścia jeden i pół (21^{1/2}) dla miasta Lwowa, centów dwadzieścia jeden (21) dla miasta Krakowa.

b) centów trzynaście i pół (13^{1/2}) dla reszty stacyj pochodowych.

Co się niniejszem w ślad rozporządzenia c. k. Ministerstwa obrony krajowej z 22 grudnia 1881 Nr. 18777/4530 II do powszechnej podaje wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 7 stycznia 1881.

(392 2-3) **E d y k t.**

L. 8242. Boruch Medwynski z Rossyi obecnie w Peczenizynie zamieszkały wniosł 7 pozwów drobiazgowych a mianowicie przeciw Nikole Bojezuk, Dmytrovi Bojezuk, Hryciowi Kiceliuk, Danyłowi Leseszyn, Baziowi Oryszczuk, Iwanowi Horny i Prokopowi Stefaniuk o zapłcenie 7 razy po 32 rubli 84 kop. rossyjskich; w każdej z powyższych spraw przychodzi Dmytro Bojezuk jako przyzwany.

Pozwy te zadekretowano do rozprawy drob. na 28 stycznia 1881 o godzinie 9 przed południem.

Ponieważ pozwani z miejsca pobytu nie są wiadomi ustanowiono dla nich kuratora w osobie Dr. Trachtenberga z Kołomyi.

Wzywa się zatem pozwanym, by na oznaczonym terminie osobiście albo przez pełnomocnika się jawni, lub ich kuratora w do-

kładną informację zaopatrzyli, gdyż z zaniedbania tego złe skutki wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Peczenizyn 29 grudnia 1880.

(347 2-3) **Ogłoszenie.**

L. 33728. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia interesowanych, iż stałym zarządcą masy konkursowej Jozefa Dyduziaka ustanowiono, adv. Dra Webslera na miejsce tymczasowego zarządcy teje upadłości Dra Pieniążka a zastępcą zarządcy ustanowiono Dra Leona Rothweina koncypienta adwokackiego.

Kraków dnia 30 grudnia 1880.

(260 2-3) **E d y k t.**

L. 7670. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie wzywa niewiadomego z życia i miejsca pobytu Franciszka Leżonia, aby się w ciągu jednego roku, do tutejszego sądu zgłosił, w przeciwnym bowiem razie, za zmarłego uznany zostanie.

C. k. sąd powiatowy.

Dąbrowa dnia 9 grudnia 1880.

(332 2-3) **E d y k t.**

L. 7343. C. k. sąd powiatowy Kęki wzywa niniejszem Józefa Krupińskiego rodem z Bielaw w Starostwie Bialskiem, ażeby najdalej w przeciągu jednego roku do sądu się zgłosił, lub w jakikolwiek sposób o swem życiu sądowi dał wiadomość, w przeciwnym bowiem razie przystąpionoby do uznania go za zmarłego.

Kęty 27 grudnia 1880.

(355 3-3) **Obwieszczenie.**

L. 6118. W dniach 17 lutego, 17 marca i 28 kwietnia 1881 odbędzie się przymusowa sprzedaż realności nietabularnej pod liczbą konskrypcyjną 35 w Sokółce położonej dłużników Antoniego i Tanki Szołaków własność stanowiącej w tutejszym c. k. sądzie powiatowym na rzecz Towarzystwa kasy zaliczkowej w Bóbrce na zaspokojenie sumy 110 złr. w. a. z przyn. każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za cenę szacunkową lub wyżej niej, zaś na trzecim terminie także niżej tejże sprzedana będzie.

Cena szacunkowa 302 zł.

Wadyum wynosi 10 pre.

Reszta warunków w tutejszej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

W Bóbrce dnia 30 września 1880.

(343 3-3) **E d y k t.**

L. 4290. C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadził celem zaspokojenia wierzytelności od Józefa Antończyka Wiktora Grünbaumowi w kwocie 30 zlr. w. a. z pn. należącej się egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l. k. 164 w Woli-Batorskiej położonej ciału tabularnego niestanowiącej Józefa Antończyka własnej w trzech terminach licytacyjnych mianowicie dnia 17 stycznia, 21 lutego i dnia 14 marca 1881, każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 650 zlr.

Wadyum zaś 65 zł.

Akta zastawniczego opisania i oszacowania tej realności i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej. Niepołomice 21 października 1880.

(340 3-3) L. 8.

Konkurs.

Celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich przy szkołach ludowych w okręgu rzeszowskim rozpisyje się niniejszem konkurs, a mianowicie:

- I.
- (w powiecie rzeszowskim)
- a) na posadę nauczyciela kierującego przy szkole dwuklasowej w Czudecu z roczną płacą 350 zlr. i wolnem mieszkaniem;
- b) na posadę nauczyciela starszego przy szkole trzyklasowej w Głogowie z roczną płacą 450 zł.
- c) na posadę nauczyciela przy szkole jednoklasowej w Swilczy z płacą roczną 400 zlr. i wolnem mieszkaniem;
- d) na posadę nauczyciela przy szkole jednoklasowej w Zaczeraniu i Trzcianie z płacą roczną po 300 zlr. i wolnem mieszkaniem.

II.

- (w powiecie łańcuckim)
- e) na posadę nauczyciela przy szkole filialnej z językiem wykładowym niemieckim w Dornbachu z roczną płacą 206 zł. 44 ct. w. a. gotówką i użytkiem z 10 morgów i 996 kw. sąż. gruntu szkolnego;
- f) na posadę nauczyciela przy szkole jednoklasowej w Krzeczowicach, gdzie wymagana jest znajomość języka ruskiego i przy szkole w Sieniawie z roczną płacą po 300 zlr. i wolnem mieszkaniem.

Kandydaci i kandydatki ubiegający się o pomienione posady, mają w nieść podania swe wraz z dokumentami i wykazami służbowymi do c. k. rady szkolnej w Rzeszowie najpóźniej do 15 lutego 1881 za pośrednictwem swych władz przełożonych.

Z c. k. Rady szkolnej.

w Rzeszowie dnia 2 stycznia 1881.

(150 3-3) **E d y k t.**

L. 2515. C. k. sąd powiatowy w Rudkach rozpisuje celem ściągnięcia należnej się Izaakowi Mayer samy dłużnej 520 zł. a. w. z 6 pre. odsetkami od dnia 9 grudnia 1875 i kosztami egzekucyjnymi 5 zł 28 ct., 22 zł 40 ct.; 4 zł 95 ct., 16 zł 72 ct. i 4 zł 21 ct. przymusową sprzedaż w drodze publicznej licytacji niestanowiących ciał tabularnych realności dłużników a to realności nieobjętej masy spadkowej Iwana Koczodana pod l. k. 36 w Laszkach zawiązanych, realności Tymka Pańczyszyna pod l. k. 38 w Laszkach zawiązanych, realności Andrusza Bałabucha pod l. k. 45 w Laszkach zawiązanych, realności Filipa Wojciechowskiego pod l. k. 65 w Laszkach zawiązanych, realności Fedra Mikrut pod l. k. 42 w Laszkach zawiązanych, realności Iwana Wdowiaka pod l. k. 41/65 w Laszkach zawiązanych, realności Maksyma Patrzak pod l. k. 24 w Laszkach zawiązanych, realności Hryńka Spolaka pod l. k. 91 w Laszkach zawiązanych, która to sprzedaż w sądzie dnia 28 lutego, 28 marca i 27 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się.

Na pierwszych dwóch terminach zostaną rzezczone realności tylko za cenę wywołania, lub wyżej takowej, na trzecim terminie zaś także niżej ceny wywołania za jaką bądź cenę sprzedane.

Cenę wywołania każdej realności stanowi wartość szacunkowa takowej a to realności nieobjętej masy spadkowej Iwana Koczodana pod l. k. 36 w kwocie 130 zł., realności Tymka Pańczyszyna pod l. k. 38 w kwocie 80 zł., realności Andrusza Bałabucha pod l. k. 45 w kwocie 168 zł., realności Filipa Wojciechowskiego pod l. k. 65 w kwocie 140 zł., realności Fedra Mikrut pod l. k. 42 w kwocie 235 zł., realności Iwana Wdowiaka pod l. k. 41/65 w kwocie 153 zł., realności Maksyma Patrzak pod l. k. 24 w kwocie 145 zł., Hryńka Spolaka pod l. k. 91 w kwocie 120 zł. i realności Wasyla Spolaka w kwocie 120 zł.

Wadyum wynosi 10% ceny wywołania każdej realności.

Sprzedaż każdej realności nastąpi z osobna.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież protokół zastawniczego opisanie i protokół oszacowania można przejrzeć w registraturze tut. sądu.

Rudki, 30 września 1880.

(297 3-3) **E d y k t.**

L. 17815. C. k. sąd obwodowy w Tarnopola ze wiadomości niniejszym Abraham Gallnera, że z powodu niewiadomego miejsca pobytu jego ustanowiono dla niego na jego koszt i ubezpiecz. n two kuratora w osobie adwokata dr. Glogera z zastępstwem adta dr. Mava, któremu t. s. uchwałę z dnia 17 listopada 1880 l. 15801 wydaną w sprawie Abrahama Safrana przeciw Abrahamowi Gallner pto 300 zł. w. a. z pn. doręczono.

Wzywa się przeto Abrahama Gallnera, by ustanowionego kuratora należycie poinformował, lub innego zastępcę mianował, gdyż inaczej wyniknąć mogące złe skutki sam sobie przypisze.

Tarnopol 15 grudnia 1880.

(272 3-3) **E d y k t.**

L. 9170. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku oznajmia, że w sprawie egzekucyjnej Chaima Ratha przeciw Maciejowi Smyczowi pto. 7 zł. 40 ct. w. a. z pn. dnia 25 lutego 29 marca i 6 maja 1881 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się przymusową sprzedaż realności pod l. k. 356 w Woli Zarczyckiej położonej, na 39 zło. oszacowanej. Zakład wynosi 3 zło. 90 ct.

Warunki licytacyjne i odcioae akta złożone w sądzie do przejrzania.

Leżajsk 9 listopada 1880.

(339 3-3) **E d y k t.**

L. 56127. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że p. Mojżesz Safer przeciw Zofii Szymanowskiej i Bartłomiejowi Rozwadowskiemu pod dniem 14 grudnia 1880 l. 56127 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego uchwałę z dnia 24 grudnia 1880 l. 56127 dnia do sumarycznej rozprawy na dzień 23 lutego 1881 wyznaczony został ponieważ miejsce pobytu Bartłomieja Rozwadowskiego spółprzwanego nie jest wiadome, przeto c. k. sąd krajowy do zastępowania i na współprzwanego koszt i szk. dę tutejszego adwokata dra Gajewskiego zastępcę adwokata dra Majewskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się współprzwanego, aby w należyłym czasie o sobiście stanął, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 24 grudnia 1880.

(323 3-3) **E d y k t.**

L. 5987. Celem zaspokojenia należytości Mojżesza Wilkenfelda w kwocie 49 zł. 50 kr. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 18 lutego, 18 marca 1881, każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjną publiczną sprzedaż realności l. 123 w Żolyni miasteczku położonej ciała tabularnego niestanowiącej, Jana i Agnieszki Deców własnej.

Wadyum 19 zł.
Zanent, 28 października 1880.

(286 3-3) **E d y k t.**

L. 57655. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnyemu Alfredowi i Aleksandrze Oldze dw. im. hr. Borkowskim, że przeciw nim został dnia 11 grudnia 1880 l. 55191 na rzecz Amalii Lichtig wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 3000 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Alfreda i Aleksandry Olgi dw. im. hr. Borkowskich nie jest wiadome, tedy ustanowiono dla nich adwokata Dr. Dziubińskiego kuratorem, a tegoż zastępcą adwokata Dr. Siderskiego i wspomniany nakaz zapłaty zostaje ustanowionemu kuratorowi doręczony.

Wzywa się zatem Alfreda i Aleksandrę Olgę dw. im. hr. Borkowskich, aby mianowanemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielił, lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej z zaniedbania wynikłe złe następstwa sami sobie przypiszą.

Lwów 31 grudnia 1880.

(290 3-3) **E d y k t.**

L. 57659. C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnyemu Alfredowi i Aleksandrze Oldze dw. im. hr. Borkowskim, że przeciw nim został dnia 11 grudnia 1880 l. 55188 na rzecz Amalii Lichtig wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 3000 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Alfreda i Aleksandry Olgi dw. im. hr. Borkowskich nie jest wiadome, tedy ustanowiono dla nich adwokata Dr. Dziubińskiego kuratorem, a tegoż zastępcą adwokata Dr. Siderskiego, i wspomniany nakaz zapłaty zostaje ustanowionemu kuratorowi doręczony.

Wzywa się zatem Alfreda i Aleksandrę Olgę dw. im. hr. Borkowskich, aby mianowanemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielił, lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej z zaniedbania wynikłe złe następstwa sami sobie przypiszą.

Lwów 31 grudnia 1880.

(291 3-3) **E d y k t.**

L. 57660. C. k. sąd krajowy jako sąd handlowy we Lwowie oznajmia nieobecnyemu Alfredowi i Aleksandrze Oldze dw. im. hr. Borkowskim, że przeciw nim został dnia 11 grudnia 1880 l. 55190 na rzecz Amalii Lichtig wydanym nakaz zapłaty sumy wekslowej 3000 zł. z pn.

Gdy miejsce pobytu Alfreda i Aleksandry Olgi dw. im. hr. Borkowskich nie jest wiadome, tedy ustanowiono dla nich adwokata Dr. Dziubińskiego kuratorem, a tegoż zastępcą adwokata Dr. Siderskiego, i wspomniany nakaz zapłaty zostaje ustanowionemu kuratorowi doręczony.

Wzywa się zatem Alfreda i Aleksandrę Olgę dw. im. hr. Borkowskich, aby mianowanemu kuratorowi potrzebne do obrony środki udzielił, lub innego zastępcę sobie obrali, gdyż inaczej z zaniedbania wynikłe złe następstwa sami sobie przypiszą.

Lwów 31 grudnia 1880.

(336 3-3) **Obwieszczenie.**

L. 5656. C. k. sąd powiatowy Zbarażski wiadomo czyni, iż 10 lutego, 10 marca i 11 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w tasądowem zabudowaniu przymusową sprzedaż realności l. k. 32 w Kobyli, należącej do Jana Wajdy, ciała tabularnego niestanowiącej, celem ściągnięcia kwoty 472 zł. z pn. na rzecz Altera Auerbacha

Cena szacunkowa wynosi 2390 zł.
Zakład 239 zł. w. a.

Akt zastawniczego opisanie i oszacowania, i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tasądowej registraturze.

Zbaraż dnia 20 grudnia 1880.

(320 3-3) **E d y k t.**

L. 6919, 8206. C. k. sąd powiatowy w Busku zawiadania niniejszym niewiadomych z życia i miejsca p bytu spadkobierców śp. Macieja i Jana Newelskich h. jako to: Maryannę z Lechowskich Newelską, Katarzynę z Newelskich Grabowiecką, Antonią z Newelskich Majorową, Karolę Newelską, Józefa Newelskiego, J na Newelskiego, Emilie Newelską i Teodozję Matuszewską, że pod dniem 2 października 1880 do 6919 i 18 listopada 1880 do 8206 Mikołaj i Katarzyna Furbacka wnieśli do tutejszego sądu zarzuty przeciw wcieleniu p. b. 224/2 i p. g. 1134/2 do posiadłości wykazem hip. nowej księgi gruntuwej dla gminy Młytyn l. 147 objętej, wedle poz. 1 B. tegoż wykazu hip. śp. Macieja Newelskiego w 3/4 a Maryanny z Lechowskich Newelskiej w 1/4 części własnej, a względnie zgłosili prawo własności do powyższych parcel z prośbą o odpisanie takowych z rzezczonego wyrazu hip. utworzenia dla nich osobnego ciała w nowym wykazie hip. i wpisanie w nim prawa własności na

rzecząc proszących, że do rozprawy w myśl §. 8 ustawy z 25 lipca 1871 l. 96 dz. p. p. termin w tutejszym sądzie na dzień 19 lutego 1881 o godzinie 9 przed południem wyznaczony został, że dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu spadkobierców śp. Macieja i Jana Newelskich powyżej wymienionych Jana Warchewskiego, przełożonego gminy Młytyna nowego kurator-m ustanowiono, że im wolno na powyższym terminie osobiście, albo przez wykażać się mającego pełnomocnika się stawić, lub też ustanowionemu kuratorowi instrukcyi swej udzielić, i że w razie przeciwnym rozprawa z ustanowionym kuratorem ze skutkiem prawnym przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.
W Busku dnia 18 listopada 1880.

(326 3-3) **E d y k t.**

L. 13399. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Tarnowie ogłasza, że na mocy uchwały z dnia dzisiejszego zarządzeniem zostało wpisanie do rejestru stowarzyszeń za robkowych i gospodarczych firmy „Towarzystwo szewców w Dąbrowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“ które na podstawie statutu z dnia 13 stycznia 1880 powstało, ma siedzibę swoją w Dąbrowie, i którego celem jest prowadzenie handlu skór i wszelkich artykułów potrzebnych do wyrobienia obuwia, oraz ułatwiania nie kredytu i wyrobu.

W imieniu tego Towarzystwa ma działać i występować Dyrekcya składająca się:

- 1.) Z Józefa Galonki majstra szewskiego z Dąbrowy jako Dyrektora.
- 2.) Z Józefa Malejowicza majstra szewskiego z Dąbrowy jako zastępcy dyrektora.
- 3.) Józefa Kleina kupca z Dąbrowy jako kontrolora.
- 4.) Wincentego Iluskiego majstra szewskiego z Dąbrowy jako zastępcy kontrolora.
- 5.) Szymona Wajdowicza majstra szewskiego w Dąbrowy jako kasyera.
- 6.) Piotra Malinowskiego majstra szewskiego z Dąbrowy jako zastępcy kasyera mającego siedzibę swoją w Dąbrowy.

Czas istnienia tego stowarzyszenia jest nieograniczony.

Każdy członek Towarzystwa odpowiada za zobowiązania spółki całym swym majątkiem.

Wszelkie ogłoszenia i zawiadomienia w sprawach stowarzyszenia będą podpisywane przez dwóch członków dyrekcji, publiczne ogłoszenia oznajmiane będą okólnikami i plakatami.

Dyrekcya podpisywać będzie firmę Towarzystwa w ten sposób że pod firmą Towarzystwa członkowie dyrekcji podpiszą swoje nazwiska.

Podpis tedy tylko w obce osób trzecich obowiązująć będzie Towarzystwo jeżeli wszyscy trzej członkowie dyrekcji podpiszą.

W Tarnowie dnia 18 listopada 1880.

(333 3-3) **E d y k t.**

L. 3361. C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Dyrekcji c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 320 zł. 28 ct. i 190 zł. w. a. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 14 lutego, 14 marca, i 25 kwietnia 1881, o godzinie 9 z rana przymusową licytacya realności niestanowiącej Piotra Siekanowicza własnej, pod l. kons. 232 subr. 81 i 157 w Nastasowie na pierwszych dwu terminach za cenę wywołania lub wyższą na trzecim zaś terminie za jakąkolwiek cenę.

Cena wywołania wynosi 1000 zł.
Wadyum 100 zł. w. a.

Blizsze warunki licytacji i protokół zastawniczego opisanie i oszacowania przejrzeć można w t. s. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Mikulińco 2 września 1880.

(309 3-3) **Obwieszczenie.**

L. 9803. C. k. sąd powiatowy w Wadowicach podejmuje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia resztującej sumy pożyczkowej 113 zł. 41 ct. a. w. odbędzie się na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, w tutejszym sądzie w 3 terminach dnia 3 marca 1881, dnia 7 kwietnia 1881 i dnia 5 maja 1881, każdym razem o 10 godzinie rano egzekucyjną licytacya realności dłużnika Wawrzyńca Stopy, pod l. 10 w Jaroszewicach, w powiecie wadowickim położonej, ciała hipotecznego niestanowiącej.

Cena wywołania wynosi 500 zł. w. a.
Wadyum 50 zł. w. a.

Protokół zastawniczego opisanie i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.
Wadowice, 31 grudnia 1880.

(323 3-3) **Ogłoszenie.**

L. 1494. W c. k. sądzie powiatowym w Jasle odbędzie się dnia 18 lutego 1881 o godzinie 10 rano publiczną sprzedaż gospodarstwa rustykalnego Nr. 7 w Przysiekach, o 3700 zł. oszacowanego niżej ceny, ale nie niżej 1000 zł.

Warunki w registraturze do przejrzania.
Jasło 24 grudnia 1880.

L. 3329. (350 3-3)

Ogłoszenie licytacyi.

W dniach 18 lutego, 11 marca, i 27 kwietnia 1881, każdym razem o 11 godz. przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie w biurze 2 przymusowa licytacya realności l. kons. 637/tab. 517 w Brodach, Łukasza Machacza i innych własnej, celem ściągnięcia pretensyi funduszu indemnizacyjnego.

Wartość szacunkowa 360 zł. stanowi cenę wywołania.
Wadyum 10 %.

Blizsze warunki, akt ocenienia, i wyciąg hipoteczny można w sądzie przejrzeć.

Wrazie niesprzedania wyznacza się do ułożenia lżejzych warunków termin na 27 kwietnia 1881 o godz. 4 po południu

O czym się wierzyteli hipotecznych, a to z życia i miejsca pobytu niewiadomych Wincentego Jezierskiego, Franciszka Laskiewicza i Geurwzego Klaczkowskiego, lub ktorzyby po dniu 25 lutego 1880 prawo hipoteki nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna i późniejsze uchwały na czas nie mogły być doręczone, do rąk kuratora ad actum Dra Jana Kurysia w Brodach i tym edyktem zawiadamia.

C. k. sąd powiatowy.
Brody 30 lipca 1880.

(1-8) **Erkenntniße.**

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landes- als Preßgericht in Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 3 der Zeitschrift „Der Wegweiser“ ddo Budapest, 16 Dezember 1880, in den Auffäßen unter dem Titel „Abonnements-Einladung“ und „Zum Weihnachtsfest“ das Vergehen nach § 302 und 303 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen
Wien am 30 Dezember 1880.
Weittenhiller m. p.
Pittinger m. p.

Im Namen Sr. Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nr. 51 der Zeitschrift „Freiheit“ ddo London, Sonnabend 18 Dezember 1880 in dem Aufsätze: „Rettet sie aus, die erbärmliche Brut“ das Vergehen nach § 305 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. B. D. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.
Wien, am 30 Dezember 1880.
Weittenhiller m. p.
Pittinger m. p.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 21 Dezember 1880 Zl. 30777, die Weiterverbreitung der in London erscheinenden Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 43 vom 16 Oktober 1880 wegen des Artikels „Die Gefahr“ nach § 305 St. G., wegen des Artikels „Oesterreich-Ungarn“ nach § 300 St. G., dan wegen der Art. „Schweiz“ und „Der Tag der Sühne“ nach den §§ 58 e und 59 e St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 22 Dezember 1880, Zl. 31057, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Svoboda občan“ Nr. 51 vom 1sten Dezember 1880 wegen des Art. „B j a p r a v o“ nach den §§ 65 a und 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 21 Dezember 1880 Zl. 30945, die Weiterverbreitung der Druckschrift „Pohřební písen na uvitni cestym postacum z Vidne roku 1880 Kunitkara V. B. Cecha v Prave“ nach § 65 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 17 Dezember 1880, Zl. 30364, die Weiterverbreitung der in London erscheinenden Zeitschrift „Freiheit“ Nr. 41 vom 9 October 1880 wegen des Artikels „Schließt die Balanz“ nach den §§ 53 e 59 e und St. G., wegen des Artikels „Zur Organisationsfrage“ nach § 305 St. G. dan wegen des Artikels „Gelang der Arbeiter“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht als Preßgericht in Böhm. Leipa hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntniße vom 26 Dezember 1880, Zl. 5673, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Abwehr“ Nr. 976 vom 2ten Dezember 1880 wegen des Art. „Fortschrittregierung oder —“ nach § 65 a St. G. verboten.

(393 1-3) **E d y k t.**

L. 8267. C. k. sąd powiatowy w Pecezińskim zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych tj. Stefana Jasińskiego, Iwana Selizenczuka, Wasyla Popadiuk, Michała Połahniuk, Wasyla Sawliczka, Iwana Pszenicznik, Lesia Selenczuka, Fedora Kotlarczyk, Wasyla Tomyn, Mikołaja Pszenicznika, Iwana Kowalczyka, Jurko Hrehoreczuk, Fedora Gredzuk i Dmytra Federczuk że Boruch Medwiński przeciw każdemu z nich pozw drobiazgowy o zapłacenie 22 zł. 33 ct. wytoczył przypisując do każdego pozwu Stefana Jasińskiego, Iwana Mosiuka, i Fedora Pszenicznika i że na te pozw do postępowania drobiazgowego termin na 3 lutego 1881 o godz. 9 rano wyznaczono tudzież że w celu zastąpienia pozwanych kuratora w osobie Dra Trahtenberg z Kołomyi ustanowiono i temuż dotyczące pozwu wręczono.

Wzywa się zatem pozwanych by na powyższym terminie osobiście się jawni lub ich zastępcy informacją zapatrzyli gdyż z zaniedbania tego wyninąć mogące zle skutki sami przypisać będą musieli.

Pecenziżyn 20 grudnia 1880.

(379 1-3) **E d y k t.**

L. 7715. C. k. sąd obwodowy wzywa posiadacza wekslu z daty Stary Sącz 21go maja 1875, 21go maja 1876 płatnego na 112 złr. w. a. przez Józefa Ungera wystawionego a przez Michała Kukłę akceptowanego, ażeby w przeciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktałego, do tegoż sądu się zgłosił, gdyż inaczej po upływie tego terminu weksel ten jako umorzony uznany będzie.

Nowy Sącz 24 grudnia 1880.

(444 1-3) **E d y k t.**

L. 16932. C. k. sąd powiatowy w Stryju oznajmia, że celem zaspokojenia wierzytelności Frydryka Christiana w kwocie 729 zł. 47 ct. w. a. z pn. dozwolił przymusową licytacyjną sprzedaż realności pod l. k. 98 w Brygidynie położonej, wedle Tom VIII pag 279, 280 dłużnika Jana Müllera własnej, i do przeprowadzenia takowej wyznaczył dwa terminy a to na dzień 17 lutego, i na dzień 17 marca 1881, każdym razem o godzinie 10 przed południem w lokalnościach tutejszego sądu.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 2173 zł. w. a.

Wadyum wynosi 220 zł. w. a.

Na terminach powyższych realność ta tylko za cenę szacunkową lub powyżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedana będzie.

Na wypadek gdyby na tych dwóch terminach sprzedaż nie nastąpiła, ustanawia się do ułożenia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na dzień 28 kwietnia 1881 o godzinie 3 po południu.

Wyciąg tabularny i reszta warunków licytacyjnych są do przejrzania w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 4 listopada 1880 prawa zastawu na powyższej realności uzyskali, lub którymby uchwały doręczone być nie mogły, ustanawia się kuratora w osobie adw. Dra Baczynskiego ze Stryja.

Stryj dnia 20 grudnia 1880.

(446 1-3) **E d y k t.**

L. 52899. C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości iż w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. galic. akc. banku hipotecznego w kwotach 391 zł. 391 ct. i 8302 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w sali rozpraw ustnych na dole w dniu 24 lutego 1881, o godzinie 11 przed południem licytacja w celu przymusowej sprzedaży realności Karola Freunda tutaj pod l. k. 5674/4, położonej.

Cena wywołania, poniżej której także ta sprzedaż nastąpić może, wynosi 1700 zł. w. a. a wadyum przy licytacji złożyć się mające 890 zł. w. a.

Dalsze warunki sprzedaży można w tutejszej registraturze przegladnąć a przed licytacją zostaną także odcytane.

Lwów dnia 31 grudnia 1880.

(415 1-3) **E d y k t.**

L. 632. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowie podaje do wiadomości, iż celem zapłacenia Katarzynie Curylo kwoty 136 zł. odbędzie się w dniu 21 lutego, w dniu 21 marca, i 4 kwietnia 1881, każdorazowo o godzinie 10 z rana w kancelaryi sądowej publiczna licytacja realności pod l. 21 w Lubieczku położonej Józefa Grabca własnej.

Cena wywołania wynosi 960 zł. w. a. Wadyum 96 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Dąbrowa dnia 10 stycznia 1881.

(409 1-3) **E d y k t.**

L. 31441. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia, że z powodu wniesionej przez Wikaryusza Kościółka w Skalbierzku sub. praes. 29 listopada 1880 l. 31441 prośby o polecenie tut. c. k. urzędowi hipotecznemu, aby także pozycę ks. gł. gm. I vol. ant. II. pag. 192 n. 6. ou. co do stanu biernego realności n. 30 gm. I obecnie l.

56 Dz. I. w Krakowie w ten sposób sprostował, że Wikaryusz Kościółka w Skalbierzku za właścicieli sumy 1000 zł. pol. z prowizją 7 prc. zainstalowani zostają, ustanawia dla niewiadomych, z życia i miejsca pobytu księdza Adama Jaseckiego, a względnie dla tegoż z imienia nazwiska i miejsca zamieszkania niewiadomych spadkobierców, lub prawonabywców kuratorem ad actum p. adw. Dr. Wawrzyńca Stępnia ze substytucją p. adw. Dr. Władysława Lisowskiego w Krakowie i zarazem celem przesłuchania stron interesowanych w myśl § 104 ustawy hipot. termin w tut. sądzie na dzień 26 stycznia 1881 o 10 tej godzinie rano wyznacza.

Kraków 7 grudnia 1880.

(370 1-3) **U w i a d o m i e n i e.**

L. 7310. C. k. sąd powiatowy ustanawia dla niewiadomej z pobytu spółpoczwaney Maryanny Górszczyk, w sporze ustnym Reginy Pękała o dwa kawałki gruntu do Nr. 6 w Pisarzowej, kuratorem Jana Górszczyka i do uzupełnienia rozprawy wyznacza termin na 10 marca 1881 o 10 rano.

C. k. sąd powiatowy.

Limanowa 20 listopada 1880.

(426 1-3) **E d y k t.**

L. 6585. C. k. sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż celem zaspokojenia pretensyi Dyrekcyi zakł. kred. włościańskiego we Lwowie przeciw Leń i Simonowi Herzigom pto. zapłacenia siedm rat po 18 zł. i resztującego kapitału w kwocie 236 zł. 49 ct. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 26 stycznia, 25 lutego i 28 marca 1881, każdym razem o godzinie 9 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod Nr. 259 st. 19 now. rep. 67 w Łonnie położonej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś na trzecim także poniżej tej sprzedana zostanie.

Cena wywołania 550 zł.

Wadyum 10 prc. tejże.

Resztę warunków licytacyjnych można w Registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka dnia 25 października 1880.

(440 1-3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 4067. C. k. sąd powiatowy w Kałuszu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 163 złr. 40 ct. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności pod Nr. k. 3730 w Uhrynowie starym położonej, dłużników Justyny i Dmytra Maciejko własnej, w tutejszym c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprz. zakładu kredytowego włościańskiego dnia 8 lutego, 1 marca i 29 marca 1881 każdym razem o godzinie 9 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 400 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Kałusz dnia 31 maja 1880.

(433 1-3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 19071. C. k. sąd pow. miej. deleg. w Tarnopolu, podaje do wiadomości, że w drodze egzekucyjnej sprzedaż realności pod l. 107/136 w Kupczyńcach, ciałka tabularnego niestanowiącej, i Ilka Ozajki własnej, na rzecz Efraima Chinkes, celem zaspokojenia sumy 150 zł. w. a. z pn. w dniu 16 lutego i 16 marca 1881 zawsze o godzinie 10 przed południem za gotówkę się odbędzie, na których to terminach realność ta tylko wyżej, lub za cenę szacunkową, kwotę 459 zł. wynoszącą, sprzedana zostanie.

Wadyum należy złożyć w kwocie 45 zł. w. a.

Nabywca przyjmuje na siebie wszystkie długi hipotekowane do wysokości ceny kupna, o ileby wierzyciele nie chcieli przyjąć zapłaty przed umówionem wypowiedzeniem.

Tarnopol dnia 10 grudnia 1880.

(424 1-3) **O b w i e s z c z e n i e l i c y t a c y j.**

C. k. sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensyi Joachima Brechnera 8 zł. sprzedane będą w drodze egzekucyjnej publicznej sprzedaży dwa kawałki gruntu w Ciscu położone, Jakóba Tondytki własne w trzech terminach 3 lutego, 3 marca i 7 kwietnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sędziego powiatowego w Miłowie.

Cena wywołania 180 zł.

Wadyum 18 zł.

Miłówka 24 listopada 1880.

(443 1-3) **E d y k t.**

L. 3725. C. k. sąd powiatowy w Sanoku ogłasza, że odbędzie się w tym sądzie publiczna przymusowa sprzedaż realności nietabularnej w Pile siemuszowej pod l. k. 48 położonej Sofrona Szwałjka własnej. Do tej licytacji wyznaczone są terminy na 19 stycznia, 18 lutego, 23 marca 1881, zawsze o godzinie 10 rano.

Cena wywołania wynosi 225 zł.

Wadyum 22 złr.

Warunki przejrzeć można w tutejszym sądzie.

Da tych wszystkich wierzycieli, którzy by po rozpisanu tej licytacji prawa zastawu na rzeczony realności nabyli, lub którzyby rezolucja licytacyjna z jakiegokolwiek bądź powodu nie mogła być doręczona ustanawia się kuratora w osobie p. Teofila Lewickiego c. k. Notaryusza w Sanoku.

S nok 30 w zeszłm 80.

(436 1-3) **F u n d m a c h u n g.**

3. 6573. Vom Obergericht f. Bezirksgerichte wird fundgemacht, daß am 0 Jänner, 1 Februar und 24 März 1881, jedesmal um 11 Uhr B. M. die dem Iwan Jurew gehörige in Kasow ob Nr. 2 liegende feinen Tabularkörper bitende Realität bei dem letzten Termine auch unter dem Schätzungswerte 290 fl. zur Einbringung der Forderung des Brl Geller pr. 30 fl. 6 kr. f. R. G. an den Meistbietenden wird veräußert werden.

Der Ausrufspreis 290 fl., das Babinm 29 fl.

Dolina 14 November 1880.

(429) **O g l o s z e n i e.**

L. 59. Dochodzenie miejscowe celem założenia ksiąg gruntowych dla gminy Kapliczki rozpoczyna komisya hipoteczna dnia 15 lutego 1881.

Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony swych praw za stosowne uzna.

C. k. sąd powiatowy.

Kozowa dnia 13 stycznia 1881.

(450) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 1584. Komisya hipoteczna dla powiatu sądowego Janów Zalesie urzędująca zawiadamia, że od dnia 21 stycznia 1881, aż do dnia 28 stycznia 1881 w godzinach urzędowych złożone będą w biurze hipotecznym przy Prezydium c. k. sądu krajowego we Lwowie do powszechnego przejrzania, arkusze posiadania wraz z sprostowaniem spisami, kopiami map katastralnych i protokoły dochodzących dotyczących posiadłości w obrębie gminy Malezyce leżących.

Równocześnie wyznacza się termin na dzień 29 stycznia 1881 o godzinie 10 przed południem do zgłoszenia zarzutów mniemanych przeciw prawdziwości arkuszków posiadania.

O tem zawiadamia się strony interesowane z tem, że każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub obrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów dnia 11 stycznia 1881.

(442) **O g l o s z e n i e.**

L. 403. C. k. komisya hipoteczna w Nowymtargu zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Rokiciny dnia 25 stycznia 1881, rozpoczyna.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w Urzędach gminnych.

Każdy, kto ma interes w zbadaniu stosunków posiadania może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub zabezpieczenia swoich praw za stosowne uzna.

Nowy targ dnia 15 stycznia 1881.

(441) **O g l o s z e n i e.**

L. 8. Komisya hipoteczna w Mielcu oznajmia, że arkusze posiadania wraz z dotyczącymi aktami gminy katastralnej Dębiaki Hyki z kolonią. Reischeim złożone zostały w c. k. sądzie powiatowym w Mielcu do przegladu.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszków posiadania wnoszone być mogą w tymże sądzie, a na dniu 24 stycznia 1881 także przed komisyją hipoteczną.

Mielec 15 stycznia 1881.

(413) **O g l o s z e n i e.**

L. 21. Dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Albinówka“ w powiecie Sniatynskim położonej rozpoczyna się dnia 21 stycznia 1881 o godzinie 9 przed południem.

Interesowani mają się zgłosić na miejscu u Komisarzy hipotecznego.

Komisya hipoteczna.

Kołomyja dnia 14 stycznia 1881.

(431) **O g l o s z e n i e.**

L. 59. Dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy Stoboda rozpoczyna komisya hipoteczna dnia 1 marca 1881.

Każdy interesowany ma zatem zgłosić się i wszystko przytoczyć, co dla obrony swych praw za stosowne uzna.

C. k. sąd powiatowy.

Kozowa 13 stycznia 1881.

Doniesienia prywatne

(341 3-3)

L. 2674.

Konkurs.

Zwierzchność gminna król. wolnego miasta Tarnopola, rozpisuje niniejszem konkurs na posadę Zarządcy

dla tarnopolskiego szpitala powszechnego. Z posadą zarządcy szpitala połączoną jest płaca rocznie (500) pięćset złr. wolne mieszkanie składające się z dwóch pokoi i prawo używania kuchni szpitalnej wspólnie albo reletum za oba te emolumenta w kwocie (260) dwieście sześćdziesiąt złr. opł. lub reletum za (4½) cztery i pół sąga 40 metrycznego drzewa twardego w naturze i potrzebnej naftę do oświetlenia. Zamianowany zarządca będzie obowiązany złożyć kaucję w gotówce lub papierach publicznych na okazyciela opiewających w kwocie (500) pięćset złr., od której odsetki sam pobierać mieć będzie prawo. W szpitalu tarnopolskim żywienie chorych dzieje się we własnym zarządzie, zarządca szpitala jest przeto obowiązany dostarczone przez przedsiębiorcę artykuły żywności i inne potrzeby odbierać każdomiesięcznie naraz, a wydawać codziennie wedle karty potraw przez lekarza ordynującego wydanej. Kandydaci na tę posadę mają udowodnić fachowe uzdolnienie do tej posady, a ten będzie miał pierwszeństwo, który podobny urząd piastował lub dotąd piastuje. Z posadą zarządcy szpitalu prawo emerytury nie jest połączone. Kompetenci mają podać przebieg życia swego i udowodnić, że nie przekroczyli wieku (40) czterdzieści lat tudzież, że wkładają językiem polskim-ruskim i niemieckim w mowie i piśmie. Podania winny być wniesione do końca lutego 1881 do tarnopolskiej Zwierzchności gminnej.

Tarnopol dnia 5 stycznia 1881.

Ogłoszenie.

Do zarządu kilku lub kilkunastu folwarków w **Ordynacji Łańcuckiej** poszukuje się **rzadcy** fachowo wykształconego i doświadczonego **agronoma**. Do tychże dóbr poszukuje się także **kontrolora**, który obok obznajmienia z rachunkowością folwarczną i lasową, musiałby się wykazać znajomością gospodarstwa rolnego i lasowego.

Ubiegający się o powyższe posady, zechcą pisemne podania, poparte odpisami świadectw z odbytych szkół agronomicznych i odbytej praktyki w zawodzie gospodarskim, ewentualnie rachunkowym, przesłać do Zarządu głównego dóbr ordynackich w Łańcucie.

Pożądanem jest także, ażeby starający się o wzmiankowane posady wskazali w podaniach swoich osoby, od których zasięgnaćby można bliższych szczegółów o ich kwalifikacyi.

Termin do wniesienia podań najdalej do 20 marca 1881 (449 1-3)

Rada Nadzorcza Towarzystwa zaliczkowego dla rolnictwa i przemysłu rolniczego we Lwowie

zaprasza Szanownych Członków na Nadzwyczajne ogólne

Zgromadzenie,

które się odbędzie dnia 1 lutego 1881 o godzinie 11 przed południem w biurach Towarzystwa kredytowego ziemskiego.

Przedmioty obrad:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi.
2. Sprawozdanie komisji kontrolującej z wnioskiem udzielenia absolutorium. (389 2-3)
3. Sprawozdanie Rady Nadzorczej.
4. Kwestya rozwiązania Stowarzyszenia w myśl §. 74 t. 1 Stat.
5. Ewentualny wybór komitetu likwidacyjnego lub Dyrekcyi i Rady Nadzorczej.

Zwracając uwagę Szanownych Członków, iż według §. 42 Stat. uchwały o rozwiązaniu Towarzystwa powziętemi być mogą tylko w obecności 50 Członków większością 2/3 głosów, uprasza się o jak najliczniejszy udział.

Lwów dnia 11 stycznia 1881.

Publiczne podziękowanie

składam niniejszem Wielbnemu Duchowieństwu obu obrządków, które raczyło z godną uznania bezinteresownością oddać ostatnią uługę s. p. **Marcinowi Kędzierskiemu**, c. k. poborcy podatkowemu w Kałuszu, a mianowicie Wielb. ks. kanonikowi, W. Kleinowi, ks. dziekanowi Hubezakowi, ks. proboszczowi Rożańskiemu, ks. Gdowskiemu i ks. Carowi.

Marya Kędzierska
z dziećmi.

(448)

Ogłoszenie.

Dnia 23 stycznia 1881 odbędzie się o godzinie 3 po południu w Sali Rady miejskiej w **Drohobyczu**

Ogólne Zgromadzenie

członków

Towarzystwa zaliczkowego w Drohobyczu

stow. zarejestr. z nieograniczoną poręką.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcji z czynności za rok 1880.
2. Sprawozdanie komisji kontrolującej i wniosek o udzielenie Dyrekcji absolutorium z czynności i rachunków.
3. Wniosek komisji kontrolującej w sprawie rozdziału czystego zysku z roku 1880.
4. Wniosek w sprawie przyjęcia ustępów regulaminu dotyczących Ogólnego Zgromadzenia.
5. Wniosek do założenia oddziału zastawniczego, wyznaczenie dotacji i przyjęcie regulaminu dla tego oddziału.
6. Wnioski do zmiany statutu.
7. Wybór 5 członków Rady nadzorczej w miejsce ustępujących w myśl § 24 statutu.

Drohobycz dnia 16 stycznia 1881.

Towarzystwo zaliczkowe w Drohobyczu stow. zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

(428)

Jan Niewiadomski. W. Terenkoczy.

SZEMATYZ

Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkim Księstw. Krakowskiem

na rok
1881nabyć można po cenie **2 zł. 60 ct.** w Ekspedycji

„GAZETY LWOWSKIEJ.”

Zamieścowi zechcą przesłać **2 zł. 70 ct.** z których przypada 10 ct. na opakowanie i list frachtowy.

Szematyz przesyłamy tylko za niszczeniem należytości z góry. Za pobraniem należytości nie przesyłamy Szematyzu.

LEOPOLD WARCHAŁOWSKI

budowniczy z upoważnieniem władz rządu zaprzysięgły rzeczoznawca sądowy.

Wykonuje wszelkie roboty w zakresie budownictwa wchodzące, przyjmuje prowadzenie robót tak w mieście Lwowie jako też i na prowincyi.

Zamówienia przyjmuje Plac Kapitulny l. 2ga i piętro. **Lwów.**

(167 10—30)

SIROP I PASTA Doktora ZED na Kodeksie i Balsamie toluentanym, przeciw Zapaleniu kanałów oddechowych, hokluszowi, niezbytowi ka-

Dostać można we Lwowie w aptekach Pp. Mikolascha, Krzyżanowskiego, Piepea, Sklepińskiego, Ruckera i Nahlka.

Hurtowny handel

Karola Wenera

Wina

węgierskie
austriackie
francuskie
reńskie
mozelskie
malaga
madere

Koniak i Rozolisy

po najtańszych cenach tak na miarę jak i w butelkach.

(8346 31—?)

PLASTER THAPSIA

LE PERDIEL-REBOULLEAU

jedynie przyjęty w Szpitalach jako najlepszy, najdogodniejszy, najpewniejszy i najmniej kosztowny ze środków przeciw

KATAROM, KASZŁOM, ZAPALENIU DYCHAWEK PŁUC, CIERPIENIOM I BOŁOM REUMATYCZNYM I ARTRETYCZNYM, etc., etc.

Dla uniknięcia narzekania słusznie zarzucanych plasterom nasładowującym Thapsia Le Perdiel-Rebouleau wymagać należy we wszystkich aptekach, rysunku i podpisów powyżej umieszczonych (poczwórnie zmniejszonych).

Skład we Lwowie w aptekach P. Mikolascha i Krzyżanowskiego i w Czerniowcach w aptece P. Gulichowskiego.

(7818 11—30)

Toalety

balowe i wieczorkowe

na obecny karnawał wykonuję z największą starannością — również na łaskawe zamówienia „gotowe suknie balowe” z własnych materyj i kwiatów askuteczniam po cenach bardzo przystępnych.

Józefina Dąbrowska

Plac Halicki l. 14, I-sze piętro.

(282 2—8)

Mleczarnia

pod godłem „krowiej główki,”
nowo otworzonaw Rynku l. 28, obok handlu p. Nadwodzkiego, poleca **wyborny nabiał**, sprowadzany z dóbr o godzinę drogi koleją oddalonych, zawsze świeży, jako to: **Masło najprzedniejsze, śmietankę, śmietanę, mleko słodkie i kwaśne, podsmietanie, maślanekę, ser itd.** — Dla dogodności ogółu, sprzedaje się także na szklanki: **Kawa wlejska 10 ct., podsmiet. 5 ct., mleko 3 ct. itd.**Doskonałe **mleko świeże** niezbiране od godziny 6tej rano i 4 $\frac{1}{2}$ po południu.**Chleb Grahama i inne pieczywo.****Abonament z dostawą do domu.**

(8816 7—?)

Do końca bieżącego!!!

musi nastąpić wysprzedaż po każdej cenie olbrzymiego składu towarów masy konkursowej W tym celu ofiarujemy następujące towary po połowie ceny szacunkowej, a względnie po czwartej części ceny kupna.

Cena szacunkowa wynosi 11 zł. 50 ct. w. a.

Teraz tylko 5 zł. 75 ct. w. a.

1 bardzo piękne album na 50 fotografii. **1** elegancki zegar pendułowy z brązu. **6** sztuk ciężkich nożów stołowych. **6** sztuk ciężkich widelców. **6** sztuk najwyborniejszych łyżek stołowych (Bessemer). **6** sztuk najwyborniejszych łyżeczek do kawy (Bessemer). **6** sztuk prawdziwych płóciennych chusteczek batystowych, obrobionych, z kolorowym brzegiem. **1** prawdziwa japońska parasolka. **1** para brązowych lichtarzy z figurkami. **1** binokla ze słoniowej kości, en miniature. **6** par skarpetek letnich, lub **pończoch** jedwabnych. **1** modny kapeluszek słonkowy męski lub damski, elegancko ubrany. **1** para eleganckich trzewików męskich lub damskich.

— **!!! Gratias!!!** —

— **!!! Gratias!!!** —
Dodajemy wyborny garnitur szaszotek i parafianów toniękowych, mianowicie: **2** grzebienie, **1** wyborne i prawdziwe mydelko złotowe na Dupont, **1** szaszotkę do sukien, **1** szaszotkę do włosów, **1** szaszotkę do zębów, **1** szaszotkę do paznokci, **1** szaszotkę do gładzenia, **1** szaszotkę od błota i do smarowania obuwia.

Całą tę kolekcję towarów, oszacowaną na 11 zł. 50 ct. sprzedajemy lub przesyłamy za gotówkę lub pobraniem za 5 zł. 75 ct. **Tylko do końca bieżącego.****ANTONI RIX w Wiedniu II, Praterstrasse 16.**

(8937 6—6)

Galicyjski Bank kredytowy

we Lwowie, ulica Jagiellońska l. 3.

wydaje począwszy od 1go stycznia 1881

4% asygnaty kasowe

z 30-dniowym wypowiedzeniem

zaś wszystkie inne w obiegu znajdujące się

ASYGNATY KASOWE

począwszy od dnia 1go kwietnia 1881 roku

będą oprocentowane tylko po 4% z 30-dniowym wypowiedzeniem.

Lwów, dnia 1 stycznia 1881.

DYREKCYA.

(368 2—3)

(Przedruk nie będzie opłacony).

Pierwsza węgiersko-galicyjska Kolej żelazna. — C. k. kolej Dniestrzańska. — Kolej Arcyksięcia Albrechta. — C. k. kolej państwowa Tarnowsko-Leluchowska.

(342 3—3)

l. 494

Obwieszczenie.

Z dniem 1. lutego 1881. r. wchodzi w życie nowa taryfa miejscowa, ważna tak dla Pierwszej węgiersko-galicyjskiej kolei żelaznej i dla zarządzanych przez nią kolei państwowych: Dniestrzańskiej i Tarnowsko-Leluchowskiej jak również dla kolei Arcyksięcia Albrechta.

Egzemplarzy tej taryfy można nabyć nietylko we wszystkich stacyach lecz także i w komercyjnym biurze pomienionych kolei za złożeniem kwoty 1złr.

Wiedeń, dnia 15 stycznia 1881 r.

(Przedruk nie będzie opłacony).

Od Dyrekcji